

Analiza factorilor interesați - Anchete sociale -
cetățeni

ACTUALIZARE PLAN URBANISTIC GENERAL AL MUNICIPIULUI PLOIEȘTI

Beneficiar

Municipiul Ploiești, județul Prahova

Proiectant General

Vego Concept Engineering S.R.L.

FOAIE DE CAPĂT

Denumire proiect	Actualizarea Planului Urbanistic General al Municipiului Ploiești
Beneficiar	Municipiul Ploiești, județul Prahova
Proiectant general	Vego Concept Engineering S.R.L.
Studiu	Analiza factorilor interesați - Anchete sociale - cetățeni
Data elaborării	FEB 2026

COLECTIV DE ELABORARE

Specialist	Dr geogr. Sociolog Violeta PUȘCAȘU
Project manager	Virgil PROFEANU
Colectiv elaborare	Urb. Călin ALEXANDRESCU
	Arh. Luiza TĂNASE
	Urb. Bianca Raluca Ioana NEDEA
	Urb. Alexandru Georgian CHIRIȚĂ
	Urb. Diana Iulia STĂNCIULESCU
	Urb. Andrei Cristian CIOCAN
	Urb. Denisa SPIREA
	Urb. Andreea Florentina CODREANU
	Urb. Andrei Cristian ION
	Urb. Ilona ALBULESCU

Contents

ANCHETE SOCIALE – CETĂȚENI (CET): PERCEPȚII, NEVOI ȘI VIZIUNI PENTRU FUNDAMENTAREA PUG PLOIEȘTI.....	7
1. INTRODUCERE ȘI CONTEXT GENERAL	8
1.1. Scopul Studiului și Relevanța pentru PUG Ploiești	8
1.2. Obiectivele Cercetării Sociologice	9
1.3. Contextul General al Municipiului Ploiești și Structura Documentului	9
2. Cadrul Legal și Metodologic al Consultării Publice	11
2.1. Cadrul Legislativ al Participării Publice în Urbanism	11
2.2. Metodologia Generală a Cercetării și Conformitatea Procedurală	12
3. Metodologia Cercetării: Eșantionare și Instrumente	14
3.1. Populația țintă și eșantionarea	14
3.2. Designul chestionarului.....	15
3.3. Ghiduri de interviu și focus-grup	15
4. Derularea Culegerii Datelor pe Teren	17
4.1. Planificarea Muncii de Teren	17
4.2. Instruirea Operatorilor de Interviuri	18
4.3. Desfășurarea Anchetei și Organizarea Consultărilor Publice	19
5. Analiza Percepției Generale asupra Calității Vieții	21
5.1. Satisfacția generală.....	21
5.2. Evoluția percepută a municipiului	22
5.3. Avantaje și dezavantaje ale vieții în Ploiești.....	23
5.4. Probleme cronice și acute	24
6. Percepția asupra Calității Locuirii și a Spațiului Public	26
6.1. Calitatea fondului locativ	26
6.2. Siguranța în spațiul public.....	27
6.3. Calitatea parcurilor și piețelor.....	28
6.4. Atractivitatea cartierelor.....	29
7. Nevoile Comunitare: Servicii Publice și Educaționale.....	31
7.1. Servicii educaționale.....	31
7.2. Servicii de sănătate	32
7.3. Servicii administrative	33
8. Nevoile Comunitare: Spații Verzi, Cultură și Agrement.....	35
8.1. Spații verzi și parcuri	35

8.2. Infrastructura culturală	36
8.3. Facilități Sportive, de Agreement și Evenimente Comunitare	37
9. Analiza Mobilității și a Preferințelor de Transport	39
9.1. Transport public	39
9.2. Trafic și parcări	40
9.3. Infrastructură pietonală și pentru biciclete	40
9.4. Preferințe de mobilitate	41
10. Viziunea Comunității: Propuneri și Idei pentru Dezvoltare	43
10.1. Propuneri pentru spațiul public și mediu	43
10.2. Idei pentru dezvoltare economică și socială	44
10.3. Sugestii pentru îmbunătățirea mobilității și serviciilor	45
10.4. Viziuni pe termen lung pentru Ploiești	46
11. ANALIZA DATELOR CANTITATIVE ȘI CALITATIVE: SINTEZĂ STATISTICĂ	48
11.1. Analiza statistică descriptivă	48
11.2. Corelații și analize avansate	49
11.3. Analiza calitativă a conținutului	49
11.4. Analiză critică a propunerilor	50
12. Reprezentări Cartografice: Hărți de Percepție	52
12.1. Harta problemelor de mobilitate	52
12.2. Harta percepției asupra siguranței	53
12.3. Harta nevoilor de spații verzi și dotări	53
12.4. Hărți calitative de accesibilitate	54
13. Aspecte Etice, Confidențialitate și Limitele Studiului	55
13.1. Principii Etice, Consimțământ Informat și Confidențialitatea Datelor	55
13.2. Analiza Transparentă a Limitelor Cercetării	56
14. Raport de Consultare Publică	58
14.1. Procesul de informare a publicului	58
14.2. Sinteză propunerilor primite	59
14.3. Matricea de răspuns la propuneri	60
14.4. Concluziile procesului de consultare	61
15. Concluzii și Recomandări Strategice pentru PUG	63
15.1. Sinteză concluziilor	63
15.2. Recomandări pentru calitatea locuirii	64

15.3. Recomandări pentru mobilitate.....	65
15.4. Recomandări pentru servicii și dotări	66
15.5. Priorități de intervenție.....	67

ANCHETE SOCIALE – CETĂȚENI (CET): PERCEPȚII, NEVOI ȘI VIZIUNI PENTRU FUNDAMENTAREA PUG PLOIEȘTI

Introducere:

Acest studiu sociologic ancorează deciziile de planificare din cadrul actualizării Planului Urbanistic General (PUG) pentru municipiul Ploiești în realitatea socială și în aspirațiile comunității. Fundamentul demersului este convingerea că o dezvoltare urbană durabilă și legitimă necesită o înțelegere aprofundată a percepțiilor, nevoilor și viziunilor locuitorilor. Cercetarea oferă o bază de date factuală care reflectă vocea cetățenilor și ghidează transformarea Ploieștiului într-un oraș aliniat la așteptările acestora.

Analiza integrează dimensiunea umană ca element central al diagnozei, validând democratic direcțiile strategice de dezvoltare prin explorarea unor teme precum calitatea vieții, nevoile comunitare și viziunea asupra viitorului. Studiul funcționează ca o punte între expertiza tehnică și inteligența colectivă, transformând PUG-ul dintr-un document administrativ într-un proiect comun, asumat de comunitate.

1. INTRODUCERE ȘI CONTEXT GENERAL

Acest capitol fundamentează necesitatea studiului sociologic în cadrul proiectului de „Actualizare în format GIS a Planului Urbanistic General pentru Municipiul Ploiești”, ca instrument esențial pentru asigurarea unei dezvoltări urbane echitabile. Analiza stabilește cadrul conceptual al cercetării, orientat spre explorarea calității vieții, a nevoilor comunitare și a viziunii cetățenilor, pentru a valida democratic viitoarele direcții strategice ale orașului.

Metodologia cercetării se bazează pe o abordare mixtă (cantitativă și calitativă) pentru a obține o imagine completă a realității sociale din Ploiești. Instrumentele utilizate includ anchete pe bază de chestionar, interviuri semi-structurate și focus-grupuri. Ipotezele de lucru vizează identificarea disparităților teritoriale și a nevoilor specifice ale diverselor grupuri sociale, cu un eșantion reprezentativ statistic pentru variabilele demografice cheie (gen, vârstă, educație, distribuție teritorială). Limitele studiului sunt recunoscute, iar corelarea datelor cantitative cu cele calitative asigură o validare reciprocă a rezultatelor.

1.1. Scopul Studiului și Relevanța pentru PUG Ploiești

Scopul fundamental al acestui studiu este colectarea sistematică și analiza riguroasă a percepțiilor și nevoilor cetățenilor municipiului Ploiești, pentru a oferi o bază de date legitimă procesului de actualizare a Planului Urbanistic General (PUG). Demersul asigură integrarea vocii comunității în planificarea strategică, orientând dezvoltarea către așteptările reale ale locuitorilor și promovând o planificare participativă. Aria de investigație acoperă 5 domenii prioritare: 1. serviciile publice; 2. calitatea locuirii; 3. mobilitatea; 4. spațiile verzi; 5. siguranța publică. Studiile economice și de trafic fac obiectul altor analize de fundamentare.

Relevanța studiului pentru PUG este una multi-dimensională. În primul rând, oferă legitimitate democratică procesului de planificare, crescând șansele de acceptare și implementare a documentației. În al doilea rând, furnizează date esențiale pentru o diagnoză corectă a disfuncționalităților urbane, așa cum sunt ele percepute de comunitate, permițând o calibrare fină a politicilor urbanistice. În al treilea rând, contribuie la fundamentarea unor reglementări care promovează echitatea socială și incluziunea, prin identificarea zonelor cu deficite majore de dotări, a cartierelor cu o calitate precară a locuirii și a zonelor percepute ca fiind nesigure.

Informațiile colectate vor fi transpuse în hărți de percepție, care vor servi ca un strat de analiză esențial pentru planificatori. Aceste reprezentări cartografice vor vizualiza distribuția teritorială a problemelor, informând diagnoza, prognoza și propunerile de reglementare. Astfel, demersul

sociologic devine un pilon fundamental care ancorează întregul proces de planificare în realitatea socială a municipiului.

1.2. Obiectivele Cercetării Sociologice

Obiectivul general al cercetării este fundamentarea deciziilor de planificare din PUG Ploiești pe o înțelegere aprofundată a realităților sociale și a aspirațiilor comunității. Obiectivele specifice, care ghidează investigația, sunt concepute pentru a explora, măsura și înțelege, nu pentru a prescrie soluții predefinite.

Obiectivele specifice ale studiului sunt:

1. Identificarea și ierarhizarea principalelor probleme urbane percepute de cetățeni.
2. Evaluarea nivelului de satisfacție a locuitorilor față de calitatea vieții, cu detalieri pe domenii cheie (locuire, mediu, siguranță, servicii publice).
3. Analiza nevoilor comunitare privind dotările publice (educație, sănătate, cultură, agrement, spații verzi).
4. Înțelegerea modelelor de mobilitate și a preferințelor pentru diferite moduri de transport.
5. Colectarea viziunilor și a propunerilor cetățenilor pentru dezvoltarea viitoare a municipiului.
6. Identificarea disparităților teritoriale în accesul la resurse și oportunități urbane.

Pentru atingerea acestor obiective, se va realiza o anchetă cantitativă pe un eșantion reprezentativ pentru populația adultă a municipiului, cu o marjă de eroare statistică relevantă la un nivel de încredere de 95%. În paralel, se vor organiza focus-grupuri și interviuri semi-structurate cu reprezentanți ai diferitelor categorii socio-profesionale și grupuri de vârstă. Această componentă calitativă are rolul de a aprofunda înțelegerea fenomenelor și de a surprinde nuanțele care nu pot fi captate prin metode cantitative. Datele obținute vor fi integrate într-o sinteză coerentă, care va constitui o anexă fundamentală la PUG.

1.3. Contextul General al Municipiului Ploiești și Structura Documentului

Municipiul Ploiești, reședința județului Prahova, cu o populație de 197.542 de locuitori (RPL 2021) și o suprafață de 6.037,35 hectare, este un nod regional în tranziție. Orașul se reorientează de la o economie bazată pe industria petrolieră către una diversificată, bazată pe servicii și inovare. Acest proces generează provocări urbanistice majore, de la reconversia platformelor industriale la gestionarea mobilității și îmbunătățirea calității mediului.

Actualizarea Planului Urbanistic General intervine într-un moment crucial pentru a ghida această tranziție către un model de dezvoltare durabilă. Provocările majore, identificate în documentele strategice anterioare, sunt:

- a) Decongestionarea traficului;
- b) Deficitul de spații verzi;
- c) Calitatea scăzută a aerului;
- d) Necesitatea reabilitării fondului construit existent.

Studiul sociologic completează diagnoza tehnică cu o înțelegere a modului în care aceste provocări și oportunități sunt percepute de comunitate, asigurând o punte între analiza expertă și experiența cetățenilor.

Structura acestui document prezintă rezultatele cercetării într-o manieră logică. Următoarele capitole vor detalia cadrul legal și metodologic, urmate de analize tematice dedicate percepției asupra calității vieții, calității locuirii, nevoilor comunitare, mobilității și viziunii de dezvoltare. O secțiune va fi dedicată reprezentărilor cartografice. Studiul se va încheia cu o sinteză a concluziilor și un set de recomandări strategice, menite să fie integrate direct în propunerile PUG.

2. Cadrul Legal și Metodologic al Consultării Publice

Legitimitatea și rigoarea procedurală a demersului de consultare publică pentru actualizarea Planului Urbanistic General (PUG) al municipiului Ploiești sunt ancorate într-un cadru normativ precis, care transformă participarea publică dintr-o posibilitate într-o obligație fundamentală a bunei guvernări în urbanism. Dialogul cu cetățenii, experții și investitorii devine astfel o componentă esențială a procesului de planificare, asigurând că dezvoltarea viitoare a municipiului este nu doar corectă din punct de vedere tehnic, ci și validată social. Analiza se concentrează pe conformitatea normativă, transparența decizională și rigoarea metodologică, demonstrând modul în care cerințele legislative abstracte se traduc într-un plan de cercetare concret și aplicabil pentru realitățile specifice ale Ploieștiului.

Metodologia acestui studiu este un răspuns direct la cerințele cadrului legislativ, având ca scop asigurarea conformității procedurale și a relevanței rezultatelor. Demersul se bazează pe instrumente de cercetare sociologică—ancheta pe bază de chestionar, interviurile semi-structurate și focus-grupurile—care colectează sistematic percepțiile și propunerile actorilor locali. Ipotezele de lucru vizează identificarea zonelor de consens și de conflict între diferitele grupuri de interese și cartografierea nevoilor comunitare. Criteriile de selecție și corelare a datelor cantitative cu cele calitative sunt definite pentru a garanta atât reprezentativitatea, cât și profunzimea analizei. Deși orice demers sociologic are limite inerente, metodologia propusă oferă o fundamentare solidă și transparentă pentru deciziile de planificare, în spiritul principiului de reflexivitate din practica dezvoltării comunitare. {"Reflexivitatea (evaluarea și chestionarea continuă a practicilor) este mecanismul prin care dezvoltarea comunitară evită capcanele autosuficienței."} [paraphrase: Sandu, Dumitru (coord.), „Practica dezvoltării comunitare”, Polirom, 2007, p. 15]

2.1. Cadrul Legislativ al Participării Publice în Urbanism

Fundamentul legal al procesului de actualizare a PUG este **Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul**. Acest act normativ definește PUG-ul ca fiind principalul instrument de planificare strategică la nivel local, stabilind caracterul său director și de reglementare. Articolul 57 al legii consacră principiul participării publicului ca o componentă obligatorie a procesului de elaborare și aprobare a documentațiilor de urbanism. Consultarea cetățenilor nu este, așadar, un gest formal, ci o condiție esențială pentru a asigura legitimitatea deciziilor de planificare. Legea conturează etapele procesului și subliniază responsabilitatea autorităților locale de a asigura un cadru transparent pentru dialog, fără a specifica, însă, instrumentele concrete, lăsând acest aspect la latitudinea metodologiilor specifice.

Ordinul nr. 2701/2010 pentru aprobarea Metodologiei de informare și consultare a publicului detaliază și operaționalizează principiile din Legea 350/2001. Acest document normativ este crucial, stabilind etapele, termenele și procedurile minime obligatorii pentru fiecare fază a elaborării PUG:

1. **Etapa pregătitoare:** Anunțarea intenției și colectarea de observații inițiale.
2. **Etapa de documentare și elaborare a studiilor de fundamentare:** Consultarea publicului pe marginea diagnozei.
3. **Etapa elaborării propunerilor:** Prezentarea propunerilor preliminare și organizarea dezbaterii publice.
4. **Etapa aprobării:** Publicarea formei finale și a raportului consultării.

Ordinul definește obligațiile autorităților de a pune la dispoziție documentele, de a colecta observații și de a oferi un răspuns argumentat. Prezentul studiu sociologic se aliniază acestor cerințe, urmărind o consultare proactivă, nu doar una reactivă.

Demersul este ancorat și în principiile transparenței decizionale, guvernate de **Legea nr. 52/2003**. Această lege stabilește dreptul cetățenilor de a fi informați și consultați în elaborarea actelor normative cu impact asupra comunității. Deoarece PUG-ul este aprobat printr-o Hotărâre de Consiliu Local, el este supus exigențelor de transparență, ceea ce întărește obligația de a asigura un proces deschis, de a publica proiectele de decizii și de a organiza dezbateri publice. Sinergia dintre Legea 350/2001, Ordinul 2701/2010 și Legea 52/2003 asigură desfășurarea procesului de actualizare a PUG Ploiești într-un cadru de legalitate, transparență și legitimitate democratică, consolidând relația de încredere dintre administrație și cetățeni.

2.2. Metodologia Generală a Cercetării și Conformitatea Procedurală

Metodologia acestui studiu asigură conformitatea procedurală cu cadrul legal și depășește cerințele minime, urmărind o înțelegere autentică a dinamicii sociale din Ploiești. Abordarea este una mixtă, combinând rigoarea datelor cantitative cu profunzimea celor calitative, pentru a obține o triangulare a rezultatelor și a valida concluziile.

Componenta cantitativă se bazează pe o **anchetă pe bază de chestionar**, administrată pe un eșantion reprezentativ la nivelul municipiului. Acest instrument permite măsurarea statistică a percepțiilor, ierarhizarea problemelor și identificarea tendințelor majoritare. Chestionarul este structurat pe module tematice care acoperă toate aspectele relevante, de la calitatea locuirii la mobilitate și viziune de dezvoltare, asigurând colectarea de date comparabile și generalizabile la

scara întregului oraș. Reprezentativitatea eșantionului este asigurată prin stratificare pe criterii de gen, vârstă și distribuție teritorială, permițând o analiză granulară la nivel de cartier.

Componenta calitativă nuanțează și aprofundează datele statistice, fiind esențială pentru a înțelege motivațiile și contextele din spatele opiniilor. Aceasta constă într-o serie de **interviuri semi-structurate** și **focus-grupuri**, organizate cu diverse categorii de actori sociali: reprezentanți ai mediului de afaceri, lideri de opinie, membri ai ONG-urilor, tineri, seniori sau locuitori din cartiere specifice. Aceste metode permit explorarea în profunzime a argumentelor și a sensurilor pe care oamenii le atribuie problemelor urbane. Ghidurile de interviu și de focus-grup sunt concepute pentru a facilita un dialog deschis, permițând apariția unor teme neanticipate și captarea diversității de viziuni din comunitate.

Conformitatea procedurală a demersului este un pilon central, fiecare etapă fiind documentată transparent. Toate instrumentele de cercetare (chestionarul, ghidurile de interviu) au fost validate în prealabil de experți și pre-testate pentru a asigura relevanța și claritatea. Procesul de colectare a datelor pe teren este supervizat pentru a garanta respectarea standardelor metodologice. Raportul final prezintă nu doar rezultatele, ci și metodologia detaliată, limitele studiului și modul în care concluziile au fost derivate din date. Se asigură astfel o trasabilitate completă a procesului și se oferă o bază solidă și verificabilă pentru fundamentarea propunerilor din PUG, detalierea tehnică a instrumentelor fiind prezentată în capitolul următor.

3. Metodologia Cercetării: Eșantionare și Instrumente

Arhitectura metodologică a acestui demers sociologic asigură rigoarea științifică și relevanța datelor colectate pentru fundamentarea PUG Ploiești, transformând obiectivele generale ale studiului într-un set de operațiuni concrete și măsurabile. Criteriile de selecție a metodelor – ancheta cantitativă pentru generalizare și interviurile calitative pentru profunzime – sunt justificate prin complementaritatea lor, permițând o triangulare a rezultatelor care crește gradul de încredere în concluzii. {"Triangularea este o strategie de cercetare care implică utilizarea mai multor metode sau surse de date pentru a studia același fenomen, cu scopul de a spori validitatea concluziilor."} [paraphrase: Chelcea, Septimiu, „Metodologia cercetării sociologice. Metode cantitative și calitative”, Editura Economică, 2001, p. 89]

Sursele de date utilizate pentru calibrarea metodologiei includ datele recensământului populației, statistici locale și studii sociologice anterioare. Ipotezele de lucru se concentrează pe necesitatea de a capta atât tendințele la nivel de municipiu, cât și specificitățile locale. Complexitatea logistică este o limitare recunoscută, însă protocoalele de corelare a datelor sunt concepute pentru a mitiga riscurile și a asigura o bază de date robustă.

3.1. Populația țintă și eșantionarea

Populația de referință pentru acest studiu este formată din totalitatea persoanelor adulte, cu vârsta de 18 ani și peste, care au domiciliul stabil în municipiul Ploiești. Această delimitare asigură că opiniile colectate provin de la rezidenții permanenți, direct și constant afectați de politicile urbanistice. Cadrul de eșantionare se bazează pe datele oficiale ale Direcției Locale de Evidență a Persoanelor, actualizate la o dată apropiată de momentul cercetării, pentru a asigura acuratețea selecției.

Pentru a garanta reprezentativitatea statistică, se utilizează eșantionarea aleatorie stratificată. Această metodă implică divizarea populației în subgrupuri (straturi) pe baza a trei variabile cheie: 1) Gen (masculin/feminin); 2) Grupe de vârstă; 3) Distribuție teritorială pe cartiere. Din fiecare strat se realizează o selecție aleatorie a respondenților. Această abordare asigură că structura eșantionului final reflectă cu precizie structura demografică reală a municipiului, permițând generalizarea concluziilor. Mărimea eșantionului este calculată pentru a asigura o marjă de eroare de $\pm 3\%$ la un nivel de încredere de 95%.

O provocare majoră este surprinderea diversității intra-urbane. Pentru a adresa această problemă, fiecare cartier major al orașului este tratat ca un strat distinct, asigurând o selecție de respondenți proporțională cu ponderea sa demografică. Această suprastratificare teritorială permite realizarea

de analize comparative între cartiere, oferind o diagnoză granulară a disparităților și a nevoilor locale. Harta administrativă a municipiului, corelată cu grila de referință a proiectului (referențiată ca 4091_PLOIESTI_GRILA_TKHC.pdf), a fost utilizată ca suport pentru a asigura această reprezentativitate.

3.2. Designul chestionarului

Chestionarul este instrumentul central al componente cantitative, proiectat pentru a transforma obiectivele cercetării în întrebări măsurabile, pe baza principiilor de relevanță și claritate. Structura chestionarului este logică, începând cu întrebări generale și continuând cu module tematice dedicate: 1) calitatea vieții, 2) locuire, 3) mobilitate, 4) servicii publice, 5) viziune de dezvoltare. Finalul chestionarului conține întrebările de identificare socio-demografică.

Tipologia întrebărilor este variată, incluzând predominant întrebări închise pentru a facilita analiza statistică. Acestea sunt de trei tipuri principale:

- a) Întrebări dihotomice (Da/Nu);
- b) Întrebări cu alegere multiplă;
- c) Întrebări pe scale de evaluare de tip Likert (de la 1 la 5).

Pentru a capta opinii nuanțate, au fost incluse și întrebări deschise, în special în secțiunea dedicată propunerilor pentru viitorul orașului. Fiecare întrebare a fost formulată neutru, pentru a evita influențarea răspunsului.

Validitatea și fidelitatea instrumentului au fost asigurate printr-un proces riguros. Un draft inițial a fost evaluat de un panel de experți (sociologi, urbaniști), urmat de o pre-testare pe un eșantion restrâns de 40 de persoane. Feedback-ul obținut a condus la ajustări finale, optimizând claritatea întrebărilor și durata totală a interviului, estimată la 22 de minute.

3.3. Ghiduri de interviu și focus-grup

Componenta calitativă a cercetării aduce profunzime și context datelor cantitative. Instrumentele utilizate sunt ghidul de interviu semi-structurat și ghidul de focus-grup, ambele concepute ca hărți tematice flexibile, nu ca liste rigide de întrebări. Structura fiecărui ghid include o introducere, teme principale de discuție și o secțiune de încheiere, fiecare temă fiind explorată prin întrebări deschise principale și secundare (probes).

Ghidurile de interviu semi-structurat sunt utilizate în discuții individuale cu actori cheie (lideri de opinie, reprezentanți ai mediului de afaceri, experți), explorând viziunea strategică, provocările

specifice și soluțiile tehnice. Temele acoperă competitivitatea economică, guvernanta urbană și sustenabilitatea. Flexibilitatea formatului permite aprofundarea unor subiecte neașteptate. Toate interviurile sunt realizate cu acordul explicit al participanților, fiind înregistrate audio și transcrise integral pentru a asigura acuratețea analizei.

Ghidurile de focus-grup sunt folosite pentru discuții cu segmente specifice ale populației (tineri, seniori, locuitori ai anumitor cartiere). Scopul este de a capta dinamica interacțiunii sociale și de a identifica normele și valorile comune. Temele sunt adaptate grupului; de exemplu, un focus-grup cu tineri abordează oportunitățile de angajare, viața de noapte și spațiile culturale alternative. Moderatorul facilitează discuția într-un mod neutru, stimulând participarea tuturor. Similar interviurilor, discuțiile sunt înregistrate și transcrise, pregătind o punte semantică către capitolul următor, care detaliază aplicarea pe teren a acestor instrumente.

4. Derularea Culegerii Datelor pe Teren

Arhitectura operațională a procesului de culegere a datelor constituie o etapă critică pentru a asigura că fundamentarea Planului Urbanistic General al municipiului Ploiești este ancorată în realitatea socială. O execuție riguroasă pe teren este crucială pentru a obține date de înaltă calitate, nealterate. Planificarea resurselor, standardizarea procedurilor și controlul calității sunt pilonii care asigură acoperirea completă a teritoriului și aplicarea uniformă a instrumentelor de cercetare, transformând designul de cercetare într-o operațiune eficientă și auditabilă.

Implementarea unei cercetări sociologice de anvergură depinde de o planificare meticuloasă și de o execuție standardizată, având ca scop minimizarea erorilor și maximizarea calității datelor. Instrumentele de planificare includ hărți de eșantionare, manualul operatorului de interviu și protocoale de supervizare. Ipoteza fundamentală este că instruirea riguroasă a operatorilor și monitorizarea constantă a activității acestora garantează fiabilitatea rezultatelor. Criteriile de selecție pentru personalul de teren includ experiență anterioară în cercetări sociologice și abilități de comunicare. Provocările logistice, precum accesul în anumite zone rezidențiale sau gestionarea ratei de refuz, sunt mitigate prin protocoale de validare a datelor.

4.1. Planificarea Muncii de Teren

Planificarea logistică a muncii de teren asigură acoperirea sistematică și eficientă a întregului teritoriu al municipiului Ploiești, stabilind cum, unde și când vor fi administrate instrumentele de cercetare. Harta de eșantionare traduce eșantionul statistic într-o serie de puncte de start și trasee concrete, împărțite pe cartiere și străzi. Această metodă garantează că fiecare unitate teritorială este acoperită proporțional cu ponderea sa demografică, evitând astfel orice bias de selecție.

Elementul central al acestei etape este crearea "pachetelor de lucru" pentru fiecare operator de interviu, care conțin:

1. un set de chestionare tipărite;
2. o hartă detaliată a zonei alocate cu punctul de start și traseul recomandat;
3. o legitimație oficială care atestă afilierea la proiect;
4. o scrisoare de prezentare care explică scopul cercetării și garantează confidențialitatea.

Alocarea acestor pachete se face pe baza unui calendar detaliat, care stabilește echipele, zonele de acoperire și termenele limită pentru fiecare micro-zonă. Acest sistem asigură o desfășurare coordonată și monitorizabilă a întregului proces.

Calendarul de desfășurare este proiectat pentru a maximiza rata de răspuns și a minimiza disconfortul. Culegerea datelor se va desfășura pe o perioadă de patru săptămâni, incluzând zile lucrătoare (orele 16:00-20:00) și zile de weekend (orele 10:00-18:00). Pentru punctele de eșantionare greu accesibile, precum zonele rezidențiale cu acces restricționat, protocolul include contactarea prealabilă a asociațiilor de proprietari. Un coordonator de teren ajustează dinamic planul și asigură suport constant pentru echipe.

Managementul logistic al materialelor implică estimarea necesarului total de chestionare, hărți și legitimații. La finalul fiecărei zile de lucru, chestionarele completate sunt centralizate, verificate preliminar și stocate în condiții de siguranță. Acest flux logistic asigură gestionarea profesionistă a datelor brute de la colectare până la predarea către echipa de analiză. Planificarea riguroasă reduce la minimum erorile non-eșantionare și construiește o bază de date de înaltă calitate, un concept esențial în metodologia cercetării sociologice. {"Erorile non-eșantionare, precum cele datorate operatorilor de interviu sau instrumentelor de măsurare, pot afecta validitatea rezultatelor mai mult decât erorile de eșantionare."} [paraphrase: Chelcea, Septimiu, „Metodologia cercetării sociologice. Metode cantitative și calitative”, Editura Economică, 2001, p. 120]

4.2. Instruirea Operatorilor de Intervi

Calitatea datelor colectate este direct dependentă de competența operatorilor de interviu, motiv pentru care instruirea acestora reprezintă o etapă critică. Un protocol de training uniform asigură aplicarea standardizată și non-partizană a instrumentelor de cercetare. Sesiunile de training intensive, desfășurate pe parcursul a două zile, acoperă module esențiale pentru a transforma un grup de indivizi într-o echipă de cercetare omogenă.

Agenda sesiunilor de instruire acoperă trei module principale:

- Prezentarea generală a proiectului: Se explică scopul actualizării PUG, importanța studiului sociologic și rolul crucial al operatorilor, cu accent pe confidențialitate și etica profesională.
- Prezentarea detaliată a chestionarului: Se clarifică sensul fiecărei întrebări, se discută posibilele ambiguități și se stabilește un mod unitar de a răspunde la nelămuririle respondenților.
- Sesiuni practice de tip "role-playing": Operatorii simulează interviuri între ei pentru a exersa abordarea, gestionarea refuzurilor și înregistrarea corectă a răspunsurilor. Această etapă este crucială pentru dezvoltarea abilităților practice.

"Manualul Operatorului de Intervi" este un instrument central al procesului, servind ca ghid de referință pe durata muncii de teren. Acest document conține:

1. O descriere a proiectului și a obiectivelor sale.
2. Principiile etice ale cercetării, inclusiv regulile privind consimțământul informat.
3. Instrucțiuni detaliate pentru administrarea chestionarului.
4. Un ghid de "întrebări frecvente" (FAQ) cu răspunsuri standardizate.
5. Protocolul de lucru și datele de contact ale supervizorilor.

Manualul asigură că fiecare operator respectă aceleași proceduri, fiind un instrument cheie pentru standardizare și pentru a menține o practică reflexivă pe parcursul proiectului. {"Practica reflexivă este mecanismul prin care dezvoltarea comunitară evită capcanele autosuficienței, prin evaluarea și chestionarea continuă a practicilor."} [paraphrase: Sandu, Dumitru (coord.), „Practica dezvoltării comunitare”, Polirom, 2007, p. 15]

Instruirea este un proces continuu. Supervizorii de teren realizează observații discrete ale interviurilor și apeluri telefonice de verificare (back-checking) pe un sub-eșantion de 15% din chestionarele completate. Aceste verificări validează autenticitatea datelor și permit identificarea problemelor în administrare, oferind feedback corectiv imediat. Ședințele periodice cu întreaga echipă facilitează discutarea provocărilor și împărtășirea bunelor practici, asigurând îmbunătățirea constantă a calității muncii.

4.3. Desfășurarea Anchetei și Organizarea Consultărilor Publice

Această fază materializează eforturile de planificare, reprezentând momentul interacțiunii directe cu comunitatea. Procesul de administrare a chestionarelor pe teren și logistica organizării evenimentelor de consultare publică sunt esențiale pentru o colectare de date corectă, într-un cadru care încurajează participarea. Procesul este transparent, de la primul contact cu respondentul până la centralizarea opiniilor.

Desfășurarea anchetei pe teren urmează un protocol strict. Echipe de doi operatori abordează potențialii respondenți la domiciliu, conform traseelor stabilite. La primul contact, operatorul se prezintă, arată legitimația, explică scopul cercetării și solicită consimțământul informat, garantând anonimatul. Interviuul se desfășoară neutru, întrebările fiind citite exact cum sunt formulate. Supervizorii monitorizează activitatea, oferă suport și efectuează verificări de calitate pentru a asigura respectarea protocolului.

În paralel, se organizează evenimentele de consultare calitativă. Logistica acestora implică:

1. **Selecția și invitarea participanților:** Pentru focus-grupuri se utilizează criterii specifice (tineri, seniori), iar pentru dezbateri se face un apel public larg prin canale media locale și afișaj stradal.

2. **Asigurarea logisticii evenimentului:** Se alege o locație accesibilă și neutră (ex: centru de cartier), la o oră convenabilă, și se pregătesc materialele de suport necesare.
3. **Facilitarea profesionistă:** Un moderator experimentat ghidează discuția, asigurând participarea tuturor și menținând un climat constructiv. Discuțiile sunt înregistrate audio și transcrise, cu acordul participanților.

Controlul calității este un proces continuu. Pentru ancheta cantitativă, un procent de 10% din chestionare sunt verificate telefonic. Chestionarele care nu trec acest filtru sunt eliminate, iar operatorul responsabil este re-instruit. Pentru componenta calitativă, calitatea este asigurată prin utilizarea de moderatori profesioniști și prin analiza critică a transcrierilor de către mai mulți cercetători. Aceste măsuri de control garantează că datele care intră în faza de analiză sunt autentice, complete și fiabile, pregătind transformarea efortului de teren în informații strategice pentru PUG.

5. Analiza Percepției Generale asupra Calității Vieții

Datele colectate prin ancheta sociologică relevă o imagine complexă a stării de spirit a comunității din Ploiești, caracterizată de o tensiune între atașamentul față de identitatea locală și o nemulțumire cronică legată de calitatea vieții. Sinteza opiniilor individuale conturează o imagine de ansamblu în care satisfacția generală este moderată, fiind puternic influențată de interacțiunea zilnică cu un mediu construit perceput ca fiind sub-performant și de calitatea serviciilor publice. Această analiză transformă percepțiile subiective în indicatori cuantificabili, ierarhizează problemele în funcție de urgența percepută și detectează disparitățile de opinie, oferind o bază factuală pentru calibrarea politicilor urbanistice la așteptările reale ale cetățenilor.

Fundamentul metodologic al acestui capitol este sinteza datelor, având ca scop transformarea opiniilor individuale într-o imagine de ansamblu coerentă. Măsurarea unui concept subiectiv precum "calitatea vieții" se realizează prin indicatori derivați direct din percepțiile cetățenilor, cu recunoașterea limitelor inerente – percepțiile pot fi volatile și influențate de factori conjuncturali. Ipoteza centrală este că satisfacția generală este rezultatul direct al interacțiunii cotidiene cu mediul urban. Criteriile de analiză se concentrează pe identificarea factorilor cu cel mai mare impact asupra satisfacției și pe ierarhizarea problemelor, asigurând o interpretare echilibrată prin corelarea cu analizele tehnice din alte studii de fundamentare.

5.1. Satisfacția generală

Nivelul de satisfacție generală a locuitorilor este un indicator fundamental pentru sănătatea unui oraș, reflectând măsura în care mediul urban răspunde nevoilor comunității. Datele din chestionare indică o satisfacție generală moderată, unde un procent semnificativ de respondenți se declară "nici mulțumiți, nici nemulțumiți". Această neutralitate maschează o polarizare a experiențelor: elementele care contribuie la o percepție pozitivă includ accesibilitatea anumitor servicii și un puternic atașament față de identitatea locală, în timp ce nemulțumirile sunt generate de aspecte recurente cu impact major: starea infrastructurii rutiere, calitatea aerului și siguranța publică.

Analiza corelațiilor evidențiază dependența satisfacției de condițiile specifice vieții de zi cu zi. Un locuitor dintr-un cartier cu spații verzi bine întreținute și acces la transport public eficient raportează un nivel de satisfacție mai ridicat, chiar dacă locuința sa prezintă deficiențe, comparativ cu un locuitor dintr-o zonă dens construită, poluată și cu servicii publice deficitare. Acest context demonstrează că satisfacția nu este un construct monolitic, ci unul multi-factorial, unde

elementele pozitive pot compensa parțial neajunsurile. Factorii care contribuie la calitatea vieții percepută pot fi grupați în patru categorii principale:

1. **Mediu fizic:** calitatea aerului, nivelul de zgomot, curățenia, calitatea spațiilor verzi.
2. **Servicii:** transport public, sănătate, educație, servicii administrative.
3. **Comunitate:** calitatea relațiilor sociale, siguranța în spațiul public.
4. **Oportunități:** locuri de muncă, agrement, dezvoltare personală.

Percepțiile variază semnificativ și în funcție de variabile socio-demografice. Analiza segmentată indică următoarele tendințe: tinerii (18-35 ani) sunt mai nemulțumiți de oportunitățile de agrement și de viața de noapte, în timp ce seniorii (peste 65 de ani) prioritizează accesul la servicii medicale și siguranța publică. De asemenea, se constată diferențe teritoriale clare între locuitorii din zona centrală și cei din cartierele periferice. Identificarea acestor diferențe este esențială pentru o planificare urbană echitabilă. Imaginea statică a satisfacției la un moment dat trebuie completată de o înțelegere a dinamicii, a direcției în care locuitorii simt că se îndreaptă orașul lor.

5.2. Evoluția percepută a municipiului

Percepția asupra evoluției orașului reflectă nivelul de optimism și încredere în viitor, fiind un indicator la fel de important ca satisfacția curentă. Datele colectate arată o percepție predominant negativă sau de stagnare: o majoritate a respondenților consideră că municipiul Ploiești evoluează într-o direcție greșită sau stagnează. Această evaluare este susținută de argumente specifice care reflectă un spectru larg de opinii în cadrul comunității.

Argumentele care susțin fiecare perspectivă sunt clar conturate. Cei care percep o evoluție pozitivă invocă proiecte de infrastructură vizibile și apariția unor noi oportunități economice. În contrast, percepția de regres este alimentată de degradarea continuă a mediului construit, creșterea congestiei în trafic și persistența problemelor administrative. Această tensiune între percepții este vizibilă și în discursul public, unde exemplele de progres sunt contrabalansate de problemele cotidiene persistente.

Semne de Progres (invocate de respondenți)	Semne de Regres (invocate de respondenți)
Modernizarea unor spații publice (parcuri, piețe)	Creșterea poluării aerului

Semne de Progres (invocate de respondenți)	Semne de Regres (invocate de respondenți)
Apariția unor noi centre comerciale și de servicii	Agravarea congestiei în trafic și a crizei parcarilor
Realizarea unor proiecte de infrastructură rutieră	Degradarea continuă a fondului construit istoric
Creșterea ofertei culturale în instituțiile consacrate	Persistența problemelor administrative și a birocrăției

Corelația dintre percepția asupra evoluției și caracteristicile socio-demografice este, de asemenea, semnificativă. Tinerii manifestă un nivel mai ridicat de criticism, în timp ce generațiile mai în vârstă au o perspectivă mai nuanțată. Locuitorii din zonele care au beneficiat de investiții recente tind să aibă o viziune mai optimistă. Pentru a înțelege pe deplin aceste percepții, este necesar să se descompună experiența urbană în componentele sale fundamentale: avantajele care generează atașament și dezavantajele care creează nemulțumire.

5.3. Avantaje și dezavantaje ale vieții în Ploiești

Cartografierea punctelor forte și slabe ale municipiului, așa cum sunt percepute direct de comunitate, oferă o imagine a experienței trăite. Principalele avantaje identificate se concentrează pe poziția geografică și costul vieții, în timp ce dezavantajele sunt dominate de probleme de mediu și infrastructură, reflectând o calitate a vieții percepută ca fiind sub potențialul orașului.

Analiza avantajelor relevă trei direcții principale care generează atașament:

1. **Poziția geografică favorabilă:** Proximitatea față de București și de zonele montane oferă oportunități profesionale și recreative.
2. **Ofertă culturală și educațională:** Existența unor instituții consacrate precum Teatrul "Toma Caragiu" și Universitatea Petrol-Gaze.
3. **Cost al vieții rezonabil:** Percepția unui cost al vieții mai scăzut comparativ cu alte centre urbane majore.

În contrapondere, analiza dezavantajelor indică o serie de probleme cronice care generează nemulțumire. Frustrarea unui părinte care petrece timp considerabil în trafic pentru a-și duce copilul la școală, doar pentru a constata că parcul din apropiere este neîngrijit, concretizează aceste probleme. O sinteză a acestor aspecte este prezentată în tabelul de mai jos, care funcționează ca o sinteză vizuală a analizei.

Avantaje Percepute	Dezavantaje Percepute
Poziție geografică favorabilă	Calitatea aerului (poluare)
Accesibilitate (proximitate de București/munți)	Trafic și lipsa parcarilor
Ofertă culturală și educațională (teatru, universitate)	Starea infrastructurii rutiere
Cost al vieții rezonabil	Curățenie și managementul spațiilor publice
Existența parcurilor mari	Lipsa spațiilor verzi de proximitate
Identitate istorică și industrială	Aspectul neîngrijit al unor zone

Identificarea avantajelor și dezavantajelor oferă o imagine calitativă bogată, însă o planificare urbană eficientă necesită o prioritizare clară a intervențiilor. Prin urmare, este necesar să se distingă între problemele cronice, structurale, și cele acute, punctuale, pentru a muta focusul de la o listă de nemulțumiri la o diagnoză ierarhizată.

5.4. Probleme cronice și acute

Diagnoza problemelor municipiului Ploiești relevă două categorii distincte: probleme cronice, structurale, care necesită soluții sistemice pe termen lung, și probleme acute, vizibile, cu impact direct asupra vieții cotidiene. Această delimitare este crucială pentru a evita abordarea simptomelor în detrimentul cauzelor și pentru a fundamenta o strategie de dezvoltare coerentă.

În categoria problemelor cronice se înscriu aspecte structurale care necesită o viziune strategică integrată. Acestea includ modelul de mobilitate centrat pe automobil și congestia rezultată, dependența economică de un singur sector industrial și vulnerabilitățile asociate, precum și degradarea fondului construit istoric. Aceste probleme nu pot fi rezolvate prin intervenții izolate; o simplă lărgire a unei străzi nu va rezolva problema traficului dacă nu este parte a unei strategii de promovare a transportului public.

Pe de altă parte, problemele acute afectează direct și vizibil calitatea vieții de zi cu zi. În această categorie intră starea proastă a anumitor străzi sau trotuare, lipsa locurilor de joacă într-un cartier sau managementul defectuos al deșeurilor. Rezolvarea acestor probleme este esențială pentru a menține încrederea cetățenilor. Persistența unor probleme acute, aparent minore, poate eroda

capitalul de încredere și alimenta o percepție generală negativă. Ierarhizarea finală a problemelor, bazată pe percepția publică, arată că cele legate de mediu (poluare) și mobilitate (trafic, parcări) sunt cele mai presante.

Top Probleme Cronice	Top Probleme Acute
1. Calitatea aerului / Poluarea industrială	1. Starea carosabilului (gropi)
2. Congestia traficului auto	2. Lipsa locurilor de parcare în cartiere
3. Dependența economică de industria petrolieră	3. Curățenia stradală și managementul deșeurilor
4. Degradarea fondului construit istoric	4. Starea proastă a trotuarelor
5. Deficitul structural de spații verzi	5. Lipsa locurilor de joacă moderne

Analiza de percepție a oferit o imagine de ansamblu esențială asupra stării de spirit și a priorităților comunității. Datele calitative și tendințele identificate aici vor fi aprofundate și validate prin analize tehnice detaliate în capitolele următoare. Astfel, vocea comunității, cartografiată în acest capitol, devine punctul de plecare și reperul constant pentru fundamentarea tehnică a viitorului Plan Urbanistic General al Ploieștiului.

6. Percepția asupra Calității Locuirii și a Spațiului Public

Calitatea spațiului construit și public influențează direct bunăstarea zilnică a locuitorilor, fiind un factor determinant al atașamentului față de oraș. Acest capitol traduce datele cantitative și calitative referitoare la mediul fizic imediat într-o diagnoză a percepțiilor cetățenilor din Ploiești. Analiza, care corelează date din chestionare standardizate, interviuri și focus-grupuri, se fundamentează pe principiul metodologic al triangulării pentru a spori validitatea concluziilor. {"Triangularea este o strategie de cercetare care implică utilizarea mai multor metode sau surse de date pentru a studia același fenomen, cu scopul de a spori validitatea concluziilor."} [paraphrase: Chelcea, Septimiu, „Metodologia cercetării sociologice. Metode cantitative și calitative”, Editura Economică, 2001, p. 89]. Sunt investigate patru dimensiuni esențiale: 1. Calitatea fondului locativ; 2. Siguranța în spațiul public; 3. Calitatea parcurilor și piețelor; 4. Atractivitatea generală a cartierelor.

Ipoteza de lucru centrală este că există o legătură directă între starea fizică a fondului locativ și satisfacția rezidențială, precum și între calitatea spațiilor publice și sentimentul de siguranță și apartenență. Criteriile de analiză se concentrează pe identificarea zonelor cu deficite majore și pe ierarhizarea problemelor acute. Se recunosc limitele inerente oricărei analize a percepțiilor, însă obiectivul este de a transforma aceste date subiective într-o bază factuală, acționabilă, pentru a fundamenta reglementările din Planul Urbanistic General și a asigura alinierea acestora la experiența trăită a comunității.

6.1. Calitatea fondului locativ

Starea tehnică a clădirilor, confortul interior, estetica fațadelor și curățenia spațiilor comune constituie nucleul experienței rezidențiale. Datele colectate indică o diferențiere clară a percepțiilor. Locuitorii din blocurile construite înainte de 1990 semnalează cu precădere probleme structurale: vechimea instalațiilor, necesitatea reabilitării termice și aspectul exterior degradat. În contrast, rezidenții din ansamblurile noi se confruntă cu probleme de execuție, precum calitatea finisajelor, și cu un management adesea defectuos al spațiilor comune. Această dihotomie reflectă nu doar vechimea fondului construit, ci și modele diferite de dezvoltare și administrare.

Analiza corelată cu tipul de locuință (casă vs. bloc) relevă un nivel de satisfacție superior în rândul proprietarilor de case, unde existența unui spațiu privat exterior și controlul direct asupra întreținerii clădirii sunt factori determinanți. Scenariul comparativ între o familie dintr-un bloc vechi, central, și una dintr-un ansamblu nou, periferic, ilustrează complexitatea conceptului de "calitate locativă". Prima beneficiază de proximitate față de servicii, dar suportă costuri mari de

întreținere și un confort redus. A doua se bucură de un apartament modern, dar este penalizată de distanța față de centru și de dependența de automobil. Acest compromis între locație și calitatea intrinsecă a locuinței structurează piața imobiliară și opțiunile rezidențiale.

Aspect comparat	Bloc vechi (central)	Ansamblu nou (periferic)
Avantaje percepute	Proximitate față de servicii, accesibilitate, viață urbană vibrantă	Confort interior, eficiență energetică, comunitate omogenă
Dezavantaje percepute	Stare tehnică precară, costuri mari de întreținere, aspect degradat	Distanță față de centru, dependență de mașină, lipsă dotări

Managementul defectuos al spațiilor comune este o problemă transversală în blocurile de locuințe, indiferent de vechime, fiind menționate frecvent curățenia precară și funcționarea defectuoasă a lifturilor. Un alt factor cu impact negativ este calitatea estetică a anvelopărilor termice, care, în absența unui ghid cromatic și a unor reguli clare, a generat un peisaj urban haotic. Percepția asupra calității locuirii este indisolubil legată de siguranța spațiului imediat înconjurător. Un fond locativ bine întreținut, dar amplasat într-o zonă percepută ca nesigură, își pierde o parte semnificativă din valoare, ceea ce impune o tranziție firească a analizei de la spațiul privat la cel public.

6.2. Siguranța în spațiul public

Percepția asupra siguranței în spațiul public este un indicator fundamental al sănătății unui oraș, reflectând nu doar absența criminalității, ci și un sentiment subiectiv de confort și securitate ontologică. {"Securitatea ontologică se referă la încrederea pe care majoritatea ființelor umane o au în continuitatea propriei identități și în constanța mediilor de acțiune sociale și materiale."} [paraphrase: Giddens, Anthony, „The Consequences of Modernity”, Polity Press, 1990, p. 92]. Analiza datelor din Ploiești relevă o corelație directă între caracteristicile mediului construit și sentimentul de insecuritate. Trei factori principali modelează această percepție: 1. Calitatea iluminatului public; 2. Gradul de animare a spațiului; 3. Starea fizică a mediului construit.

Zonele slab iluminate sunt universal percepute ca fiind periculoase pe timp de noapte. La acest factor se adaugă gradul de activare a spațiului: străzile pustii, parcurile izolate sau zonele cu spații comerciale abandonate generează un sentiment de vulnerabilitate, în contrast cu zonele vibrante, unde prezența constantă a oamenilor creează o formă de supraveghere naturală. În al treilea rând, un mediu fizic degradat – clădiri părăsite, graffiti excesiv, mobilier urban vandalizat – este interpretat ca un semn al lipsei de control social și, implicit, ca un factor de risc. Aceste date

confirmă că o strategie eficientă de creștere a siguranței trebuie să combine prezența forțelor de ordine cu investiții în calitatea designului urban.

Cartografierea "punctelor fierbinți" ale insecurității percepute indică o concentrare a acestora în proximitatea nodurilor de transport (Gara de Sud, autogări), a piețelor agroalimentare și în anumite parcuri izolate. De asemenea, pasajele subterane și aleile înguste dintre blocuri sunt menționate frecvent ca spații de evitat. Identificarea acestor zone vulnerabile permite o prioritizare a intervențiilor. Acțiunile necesare includ:

- a) Modernizarea și extinderea sistemului de iluminat public.
- b) Instalarea de sisteme de supraveghere video în punctele critice.
- c) Măsuri de activare a spațiilor vulnerabile prin introducerea de noi funcțiuni.

Un spațiu public sigur este o condiție necesară, dar nu suficientă, pentru o viață urbană de calitate. Pentru a fi atractive, aceste spații trebuie să fie și curate, bine întreținute și dotate corespunzător, ceea ce mută discuția de la securitate la calitatea ambientală și funcțională.

6.3. Calitatea parcurilor și piețelor

Parcurile și piețele publice reprezintă inima vieții comunitare, iar calitatea acestora este un barometru al atenției acordate de administrație spațiului public. Analiza percepțiilor din Ploiești indică nemulțumiri recurente privind starea de întreținere a vegetației și a mobilierului urban, curățenia și dotările. O problemă frecvent semnalată este starea precară a locurilor de joacă pentru copii și a băncilor, multe fiind percepute ca vechi și degradate. La aceasta se adaugă o percepție de sub-echipare, cu o lipsă acută de facilități moderne precum toalete publice, piste de alergare sau zone pentru fitness.

Distribuția calității spațiului public este inechitabilă. Scenariul comparativ dintre un parc central, care beneficiază de o întreținere constantă, și un scuar de cartier, adesea neglijat, ilustrează această disparitate. Această inechitate spațială reflectă un model de "distincție" (concept dezvoltat de Pierre Bourdieu), unde accesul la bunuri publice de calitate este, de asemenea, stratificat social și teritorial. {"Gustul (...) funcționează ca un marker al 'clasei'."} [paraphrase: Bourdieu, Pierre, „Distinction: A Social Critique of the Judgement of Taste”, Harvard University Press, 1984, p. 5]. În mod similar, calitatea spațiului public devine un marker al statutului unui cartier.

Aspect	Parc Central (Ex: Parcul Mihai Viteazul)	Scuar de Cartier (Generic)
Stare Mobilier	Bună, întreținut periodic	Adesea degradat, vandalizat
Curățenie	Nivel ridicat	Nivel scăzut, prezența gunoaielor
Dotări	Diverse (fântâni, chioșcuri, toalete)	Minime (bănci, coșuri), loc de joacă învechit
Atmosferă	Vibrantă, atractivă	Adesea pustiu, perceput ca neîngrijit

Piețele publice urbane sunt, în general, percepute ca spații de tranzit, dominate de trafic, nevalorificându-și potențialul de a deveni centre de socializare. Atractivitatea unui oraș nu este dată doar de elemente punctuale, ci de modul în care acestea se integrează într-o imagine de ansamblu la scara cartierului, ca entități cu identitate și funcționalitate proprie.

6.4. Atractivitatea cartierelor

Atractivitatea unui cartier este un construct holistic ce integrează calitatea mediului construit, identitatea locală, coeziunea comunitară și diversitatea serviciilor. Analiza factorilor care contribuie la o percepție pozitivă arată că, pe lângă clădirile îngrijite și spațiile verzi, prezența unui mix de funcțiuni de proximitate (mici magazine, cafenele) care animă viața stradală este un element determinant. Aceste elemente modelează "habitusul" (concept Bourdieu) rezidenților, adică sistemul de dispoziții și percepții prin care aceștia se raportează la spațiul locuit.

Cartierele percepute ca neatractive acumulează o serie de dezavantaje: o imagine vizuală monotonă ("cartiere-dormitor"), lipsa centrelor de interes comunitar și un sentiment de anonimat. O ierarhizare calitativă a cartierelor, bazată pe percepția publică, oferă o orientare valoroasă pentru viitoarele programe de regenerare urbană, permițând o alocare prioritară a resurselor către zonele cu cele mai mari deficite.

Cartier (Exemplu)	Puncte Forte Percepute	Puncte Slabe Percepute
Zona Centrală	Acces la servicii și cultură, vitalitate, patrimoniu arhitectural	Zgomot, poluare, trafic, lipsă parcuri, aglomerație

Cartier (Exemplu)	Puncte Forte Percepute	Puncte Slabe Percepute
Cartier de blocuri (ex: Nord)	Acces la transport public, dotări comerciale	Monotonie vizuală, spațiu public de slabă calitate, deficit parcuri
Cartier periferic (ex: Mitică Apostol)	Liniște, costuri mai mici ale locuințelor	Lipsă dotări și servicii, infrastructură precară, izolare

O înțelegere completă a nevoilor comunitare necesită trecerea de la analiza mediului fizic la cea a serviciilor care îl deservește. Calitatea locuirii este condiționată de accesul la educație, sănătate și servicii administrative eficiente. Astfel, se realizează tranziția către Capitolul 7, "Nevoile Comunitare: Servicii Publice și Educaționale", mutând focusul de la "unde trăim" la "cum funcționează orașul pentru noi".

7. Nevoile Comunitare: Servicii Publice și Educaționale

Funcționalitatea infrastructurii sociale a municipiului Ploiești este un factor determinant pentru calitatea vieții, iar percepția cetățenilor asupra accesului și calității serviciilor publice esențiale oferă o diagnoză directă a performanței urbane. Această analiză se concentrează pe trei piloni fundamentali ai vieții comunitare: educația, sănătatea și serviciile administrative. Datele colectate relevă discrepanțe semnificative între calitatea percepută a serviciilor în diferite zone ale orașului și între diverse categorii socio-demografice. Sinteza acestor date acționează ca un fundament pentru decizii de planificare calibrate la realitatea din teren, ierarhizând nemulțumirile și identificând nevoile prioritare definite de comunitate.

Analiza se bazează pe corelarea datelor cantitative din chestionare cu perspectivele calitative extrase din focus-grupuri, urmărind principiul triangulării pentru a spori validitatea concluziilor. {"Triangularea este o strategie de cercetare care implică utilizarea mai multor metode sau surse de date pentru a studia același fenomen, cu scopul de a spori validitatea concluziilor."} [paraphrase: Chelcea, Septimiu, „Metodologia cercetării sociologice. Metode cantitative și calitative”, Editura Economică, 2001, p. 89]. Percepția publică este tratată ca un indicator esențial al performanței, completând datele tehnice, deoarece un oraș funcțional este, înainte de toate, un oraș care răspunde nevoilor de bază ale locuitorilor săi.

7.1. Servicii educaționale

Infrastructura educațională din Ploiești se confruntă cu două probleme structurale majore: un deficit acut de locuri în învățământul preșcolar și o nevoie generalizată de modernizare a clădirilor școlare. Aceste constatări nu se bazează pe calitatea actului didactic, ci exclusiv pe analiza suportului fizic și a accesibilității teritoriale a sistemului de învățământ, de la creșe la licee.

Problema cea mai presantă, semnalată cu precădere de familiile tinere, este deficitul de locuri în creșe și grădinițe, care generează dificultăți logistice și financiare. Distribuția teritorială inegală a acestor dotări agravează situația, cartierele noi sau cele în plină expansiune demografică fiind cele mai afectate. Această lipsă obligă părinții să aleagă opțiuni private costisitoare sau unități situate la distanță, ceea ce implică timp suplimentar petrecut în trafic. Consecința directă este o presiune crescută asupra bugetului familial și a timpului disponibil. Implicația pentru PUG este clară: este necesară o analiză demografică la nivel de cartier pentru a fundamenta amplasarea a cel puțin 5-7 unități noi de învățământ preșcolar în zonele deficitare, precum Cartierul 9 Mai sau zonele de extindere din Vest și Nord.

Starea fizică a infrastructurii școlare reprezintă a doua problemă majoră. Majoritatea clădirilor școlilor și liceelor, construite înainte de 1990, necesită lucrări ample de reabilitare, modernizare și eficientizare energetică. La acestea se adaugă calitatea slabă a dotărilor, în special a laboratoarelor și a sălilor de sport, și starea precară a curților școlilor. Aceste spații exterioare, adesea neîngrijite și nesigure, reprezintă un potențial nevalorificat. Soluția constă într-un program multianual de investiții, corelat cu necesitatea de a transforma școlile în centre comunitare. PUG trebuie să includă reglementări care să permită și să încurajeze deschiderea terenurilor de sport și a bibliotecilor școlare către publicul larg după orele de program, o măsură ce ar contribui la revitalizarea vieții de cartier.

Nivel de Învățământ	Probleme Prioritare (Percepție Publică)	Implicații PUG/RLU
Preșcolar (Creșe, Grădinițe)	Deficit acut de locuri; Distribuție teritorială inegală; Starea clădirilor.	Zonificare pentru noi unități; Normative de acoperire a dotărilor.
Primar și Gimnazial	Stare fizică precară; Dotări insuficiente; Siguranța curților.	Program de reabilitare; Reglementări pentru designul spațiilor comunitare.
Liceal	Laboratoare învechite; Baze sportive deficitare.	Parteneriate pentru modernizare; Standarde de dotare în RLU.

Accesibilitatea și siguranța în jurul unităților de învățământ constituie o altă zonă de îngrijorare. Traficul intens și lipsa unor măsuri de calmare a vitezei sunt percepute ca un risc major. În consecință, PUG trebuie să integreze conceptul de "străzi școlare" (school streets), prin reglementări care să permită restricționarea temporară a traficului auto în proximitatea școlilor la orele de intrare și ieșire a elevilor. Aceste măsuri, combinate cu o infrastructură pietonală și velo sigură, vor contribui la creșterea siguranței și la promovarea mobilității active. O comunitate educată și sănătoasă este o comunitate rezilientă, iar accesul la servicii medicale de calitate este o condiție la fel de esențială.

7.2. Servicii de sănătate

Sistemul de sănătate din Ploiești este perceput ca fiind dual: pe de o parte, oferă o gamă largă de specialități medicale, dar pe de altă parte, accesul la acestea este îngrădit de o distribuție teritorială inegală, timpi de așteptare mari și o infrastructură spitalicească învechită. Analiza percepției

publice asupra accesibilității și calității serviciilor medicale, de la medicina de familie la serviciile de urgență, scoate la iveală o nevoie stringentă de modernizare și descentralizare.

Problema principală este concentrarea excesivă a serviciilor medicale (cabinete de specialitate, ambulatorii) în zona centrală, ceea ce generează un deficit în cartierele periferice și în cele nou dezvoltate. Acest dezechilibru obligă locuitorii, în special persoanele vârstnice, la deplasări lungi și anevoioase. Consecința este o presiune crescută asupra serviciilor centrale și o înecitate în accesul la sănătate. PUG trebuie să contracareze această tendință prin reglementări care să stimuleze dezvoltarea de centre medicale de proximitate în fiecare cartier major. Acest lucru poate fi realizat prin parteneriate public-privat sau prin alocarea de spații dedicate în cadrul proiectelor de regenerare urbană.

Infrastructura spitalicească reprezintă un punct critic. Nemulțumirile vizează condițiile hoteliere precare, aglomerația din saloane și dotările învechite. Unitatea de primiri urgențe este frecvent asociată cu timpi mari de așteptare. Aceste percepții subliniază necesitatea unui proiect de anvergură, fie construcția unui nou spital județean/regional, fie modernizarea radicală a celui existent. O astfel de decizie strategică depășește sfera de competență a PUG, însă documentația are rolul fundamental de a rezerva un amplasament optim și de a crea cadrul urbanistic necesar pentru a facilita un astfel de proiect.

Accesibilitatea serviciilor pentru grupurile vulnerabile este o altă deficiență majoră. Persoanele vârstnice sau cele cu mobilitate redusă întâmpină dificultăți în a naviga un sistem medical complex și fragmentat. Tranziția către servicii administrative eficiente este, prin urmare, logică. Un sistem de sănătate performant poate fi subminat de o birocrație greoaie, iar calitatea vieții este profund influențată de eficiența interacțiunii cu administrația publică, nu doar în sănătate, ci în toate domeniile.

7.3. Servicii administrative

Interacțiunea cu administrația publică locală din Ploiești este percepută ca fiind un proces lent, birocratic și netransparent, generând frustrare atât pentru cetățeni, cât și pentru mediul de afaceri. Analiza percepțiilor privind serviciile oferite de primărie, de la obținerea autorizațiilor la plata taxelor, indică o nevoie urgentă de simplificare, digitalizare și o schimbare a culturii organizaționale.

Problema fundamentală este birocrația excesivă și complexitatea procedurilor. Obținerea unui document, în special în domeniul urbanismului (certificat de urbanism, autorizație de construire),

este un proces anevoios, cu cerințe neclare și termene de rezolvare imprevizibile. Această lipsă de predictibilitate reprezintă o barieră majoră pentru investiții și generează costuri suplimentare. Consecința este un climat de neîncredere și o percepție de ineficiență administrativă. PUG trebuie să contribuie la soluționarea acestei probleme nu doar prin reglementări clare, ci și prin susținerea implementării unui "Ghișeu Unic" digital, care să permită depunerea și urmărirea online a tuturor documentațiilor.

Digitalizarea serviciilor este evaluată mixt. Deși există platforme online, acestea sunt adesea percepute ca fiind neintuitive, incomplete sau predispuse la erori. Discrepanța dintre digitalizarea de fațadă și o transformare digitală reală, end-to-end, obligă cetățenii să continue interacțiunea fizică la ghișee. Comunicarea cu publicul este un alt punct slab, site-ul primăriei fiind considerat dificil de navigat și cu informații neactualizate. Implicația pentru PUG este necesitatea de a fundamenta crearea unui "Observator Urban Digital", o platformă GIS publică și interactivă care să centralizeze toate informațiile urbanistice, asigurând transparență totală.

Satisfacerea cererii pentru servicii publice de calitate depinde, așadar, nu doar de infrastructura fizică (școli, spitale), ci și de eficiența proceselor administrative și de calitatea spațiilor destinate comunității. Viața comunitară se desfășoară și în parcuri, piețe și spații de agrement, a căror accesibilitate și calitate sunt esențiale. Astfel, se face tranziția către Capitolul 8, "Nevoile Comunitare: Spații Verzi, Cultură și Agrement", mutând focusul de la serviciile esențiale la infrastructura care susține recreerea, socializarea și identitatea locală.

8. Nevoile Comunitare: Spații Verzi, Cultură și Agrement

O comunitate vibrantă necesită o infrastructură socială și recreativă de înaltă calitate. Analiza nevoilor comunității din Ploiești privind spațiile verzi, facilitățile culturale și oportunitățile de agrement relevă un deficit structural, dar și o viziune colectivă clară pentru un oraș mai prietenos cu locuitorii săi. Acest capitol sintetizează datele colectate, cartografiind un peisaj al nevoilor exprimate, cu scopul de a fundamenta decizii de planificare care să alinieze dezvoltarea urbană la aspirațiile cetățenilor.

Fundamentul metodologic al analizei este sinteza datelor calitative și cantitative, având ca problematică centrală distribuția inegală a dotărilor pe teritoriul municipiului. {"Triangularea este o strategie de cercetare care implică utilizarea mai multor metode sau surse de date pentru a studia același fenomen, cu scopul de a spori validitatea concluziilor."} [paraphrase: Chelcea, Septimiu, „Metodologia cercetării sociologice. Metode cantitative și calitative”, Editura Economică, 2001, p. 89]. Ipoteza centrală este că identificarea cartierelor deficitare și ierarhizarea nevoilor pe baza variabilelor socio-demografice permit o diagnoză echilibrată. Corelarea percepțiilor subiective cu datele tehnice privind densitatea populației și distribuția existentă a dotărilor asigură o fundamentare riguroasă a recomandărilor PUG.

8.1. Spații verzi și parcuri

Deficitul cantitativ și calitativ al spațiilor verzi reprezintă una dintre cele mai presante probleme percepute de locuitorii din Ploiești. Un "spațiu verde de calitate", din perspectiva cetățeanului, îndeplinește patru criterii cumulative: accesibilitate, curățenie, siguranță și dotări adecvate pentru recreere. Problema centrală, confirmată de datele din analiza chestionarelor, nu este doar insuficiența suprafețelor, ci faptul că multe dintre spațiile verzi existente sunt percepute ca neglijate, sub-utilate sau nesigure, ceea ce le anulează funcția socială.

Cauzele acestei situații sunt sistemice. Analiza identifică 2 cauze principale: 1) O percepție de neglijență administrativă cronică în întreținerea parcurilor și a scuarurilor; 2) Presiunea imobiliară și extinderea necontrolată a parcarilor, care au erodat spațiile verzi, în special în zonele dense. Efectele directe sunt lipsa locurilor de joacă sigure, absența spațiilor pentru recreerea seniorilor și o calitate generală scăzută a mediului de viață. Consultările publice au conturat 3 direcții de intervenție prioritare:

1. Crearea de noi parcuri prin reconversia terenurilor virane.
2. Reabilitarea și modernizarea rețelei existente de parcuri și scuaruri.
3. Crearea de "parcuri de buzunar" în zonele ultra-dense.

Cauze	Efecte	Criterii de Intervenție
Presiune imobiliară și extindere parcuri	Reducerea suprafeței de spațiu verde	Protejarea strictă a spațiilor verzi existente prin RLU
Neglijență administrativă cronică	Stare de degradare, mobilier urban învechit	Program multianual de reabilitare și modernizare a parcurilor
Planificare deficitară în noile cartiere	Deficit de locuri de joacă și spații de recreere	Impunerea de standarde verzi (minim 20% spațiu verde la sol) în noile dezvoltări
Lipsa de viziune pe termen lung	Sub-utilizarea și percepția de insecuritate	Reconversia funcțională a terenurilor virane în spații publice

Infrastructura verde și cea culturală sunt bunuri publice esențiale care contribuie la creșterea calității vieții și la consolidarea identității locale. O rețea de parcuri bine întreținute trebuie să fie completată de o ofertă culturală vibrantă pentru a crea un oraș atractiv, ambele contribuind la sănătatea fizică, spirituală și intelectuală a comunității.

8.2. Infrastructura culturală

Oferta culturală a Ploieștiului este ancorată în instituții consacrate, precum Teatrul "Toma Caragiu" și Filarmonica "Paul Constantinescu", a căror valoare este recunoscută. Cu toate acestea, datele din consultări relevă o percepție a unei oferte conservatoare, prea puțin diversificată și insuficient accesibilă pentru tineri. Această tensiune între patrimoniul cultural existent și nevoia de expresii culturale contemporane definește problematica centrală a acestui domeniu.

Analiza cererii latente evidențiază 3 direcții clare: 1) O cerere puternică pentru spații culturale alternative (hub-uri creative, centre independente, galerii de artă contemporană); 2) Dorința ca evenimentele culturale să anime spațiul public (festivaluri stradale, concerte în aer liber); 3) Nevoia unei culturi mai participative și integrate în viața de zi cu zi. Propunerile publice prioritizează reconversia clădirilor dezafectate, în special a celor cu valoare de patrimoniu industrial, în noi centre culturale, o soluție cu dublu beneficiu: salvează patrimoniul și creează infrastructură pentru scena emergentă. {"Orice operă de artă este rezultatul activității comune a unui număr mare de oameni."} [paraphrase: Becker, Howard S., „Art Worlds”, University of California Press, 1982, p. 1]. Astfel, crearea de noi "lumi ale artei" depinde de o rețea de cooperare între administrație, artiști și personal de suport.

Infrastructură Culturală	Ofertă Existentă (Percepție)	Ofertă Dorită (Percepție)
Tip de spațiu	Teatru, Filarmonică, Muzee	Hub Creativ, Centru Independent, Galerie Contemporană
Caracteristici	Formal, Instituționalizat, Conservator	Informal, Flexibil, Participativ, Contemporan
Localizare	Predominant centrală	Distribuită în cartiere, în spații reconvertite
Public țintă	Public tradițional, specializat	Tineri, artiști emergenți, public larg

Nevoia de spații pentru interacțiune și recreere nu se limitează la actul cultural, ci se extinde și în zona activităților fizice și a evenimentelor comunitare. Așa cum cultura hrănește spiritul, sportul și mișcarea sunt esențiale pentru sănătatea corpului și pentru coeziunea socială, ambele contribuind la o viață comunitară activă.

8.3. Facilități Sportive, de Agrement și Evenimente Comunitare

Conceptul de "viață comunitară activă" integrează trei componente deficitare în Ploiești: 1) infrastructura pentru sportul de masă; 2) spațiile de agrement pentru toate vârstele; 3) un calendar de evenimente care animă orașul. Percepția generală este de deficit acut în toate cele trei domenii, cu o cerere puternică pentru investiții care să crească calitatea timpului liber.

Nemulțumirea majoră este legată de lipsa unui bazin de înot public modern și accesibil. La aceasta se adaugă starea precară a terenurilor de sport din cartiere și din curțile școlilor, multe fiind impracticabile. Aceste lipsuri sunt corelate direct cu o cerere ridicată pentru organizarea de evenimente comunitare și festivaluri în spațiul public, văzute ca o modalitate de a compensa lipsa dotărilor permanente și de a anima cartierele.

Implicațiile acestor deficite sunt multiple. La nivel social, lipsa spațiilor de recreere contribuie la un sentiment de monotonie și la o slabă coeziune comunitară. La nivel de sănătate publică, descurajarea sportului de masă are consecințe negative pe termen lung. Lanțul cauzal este direct:

1. Lipsa dotărilor sportive și culturale duce la o ofertă de agrement redusă.
2. Oferta redusă generează o calitate a vieții scăzută și o coeziune socială redusă.

3. Lipsa dotărilor descurajează sportul de masă, ceea ce poate contribui la probleme de sănătate publică.

Această sinteză subliniază urgența de a investi în infrastructura de recreere.

O planificare urbană coerentă trebuie să asigure nu doar existența dotărilor, ci și accesibilitatea acestora. Analiza modului în care cetățenii se deplasează pentru a ajunge la aceste facilități este, prin urmare, un pas logic necesar. Discuția despre spații verzi, cultură și agrement este incompletă fără o analiză a mobilității, care facilitează sau, dimpotrivă, împiedică accesul la o viață comunitară activă.

9. Analiza Mobilității și a Preferințelor de Transport

Mobilitatea urbană este o componentă critică a funcționalității unui oraș, iar sistemul de transport din Ploiești se confruntă cu provocări structurale care afectează direct calitatea vieții. Analiza evaluează problemele actuale, de la calitatea serviciilor publice la provocările generate de traficul auto, și oferă date esențiale pentru fundamentarea viitorului Plan de Mobilitate Urbană Durabilă (PMUD), demonstrând că o mobilitate eficientă este coloana vertebrală a unui oraș funcțional.

Metodologia acestui capitol se bazează pe o abordare integrată, care corelează datele cantitative din chestionare cu perspectivele calitative din consultări. Problematika centrală este dependența excesivă de transportul individual motorizat și consecințele sale: congestie și poluare. Ipotezele de lucru se concentrează pe identificarea punctelor de fricțiune în sistem și pe evaluarea deschiderii comunității față de soluții alternative, ierarhizând problemele în funcție de urgența percepută și de impactul lor.

9.1. Transport public

Percepția publică asupra sistemului de transport în comun este un indicator direct al performanței sale. Analiza datelor relevă nemulțumiri recurente, care descurajează utilizarea și contribuie la creșterea traficului individual. Peste 70% dintre profesioniștii din administrația publică locală consideră frecvența vehiculelor ca fiind o problemă majoră, în special în afara orelor de vârf și în weekenduri. Această problemă, coroborată cu un confort redus al călătoriei – aglomerație, curățenie precară, lipsa aerului condiționat – anulează avantajele unui cost considerat acceptabil și al unei acoperiri teritoriale relativ bune.

Atractivitatea transportului public este un pachet complex de atribute: Timp, Cost, Confort și Flexibilitate. Un angajat care locuiește într-un cartier periferic, precum Mitică Apostol, și lucrează în zona industrială de est, se confruntă cu un timp total de călătorie și un disconfort care îl determină să prefere autoturismul personal, în ciuda costurilor mai mari. Acest scenariu ilustrează cum o performanță slabă pe oricare dintre dimensiuni poate anula avantajele celorlalte. Ineficiența percepută a transportului public este, așadar, unul dintre principalii factori care contribuie la creșterea traficului și la criza locurilor de parcare.

Alte deficiențe contribuie la imaginea negativă a serviciului. Starea stațiilor de transport public este un element important; multe sunt percepute ca fiind neîngrijite, lipsite de adăpost adecvat sau de informații în timp real. La acestea se adaugă un sentiment de insecuritate în timpul călătoriei la ore târzii și o slabă integrare cu alte moduri de transport: lipsa facilităților de tip "Park & Ride" la intrările în oraș sau a suporturilor pentru biciclete pe autobuze. Aceste aspecte, deși pot părea

secundare, modelează decizia de utilizare. O evaluare corectă a transportului public este incompletă fără o analiză a alternativei sale principale: transportul individual motorizat.

9.2. Trafic și parări

Congestia traficului rutier și deficitul cronic de locuri de parcare reprezintă una dintre cele mai acute probleme ale municipiului Ploiești. Cauza principală este numărul foarte mare de mașini raportat la infrastructura existentă, o problemă identificată de peste 60% dintre profesioniștii din administrația publică. La aceasta se adaugă factori agravanți: starea proastă a carosabilului, managementul deficitar al intersecțiilor și tranzitul greu prin oraș, care generează blocaje recurente în zona centrală și pe arterele de intrare/ieșire (DN1, DN1B).

Criza parcarilor, reclamată de 61% dintre profesioniștii din administrație, este o problemă generalizată care afectează atât zonele rezidențiale, cât și zona centrală. Consecința directă este parcare ilegală pe trotuare și spații verzi, un fenomen care reduce siguranța pietonilor și degradează spațiul public. Zonele cu cel mai mare deficit perceput sunt:

Zone cu deficit major de parări (percepție publică)
Zona Centrală
Cartierul Republicii
Cartierul 9 Mai
Cartierul Malu Roșu
Cartierul Nord

Soluțiile dorite de comunitate vizează intervenții de anvergură. Pentru fluidizarea traficului, se solicită construcția de pasaje, lărgirea unor artere și implementarea unui sistem de semaforizare inteligentă. Pentru problema parcarilor, sunt prioritare construcția de parări supraetajate sau subterane și implementarea unui sistem de management digital. O abordare strategică trebuie să includă, însă, și dezvoltarea unor alternative viabile la transportul individual.

9.3. Infrastructură pietonală și pentru biciclete

Condițiile pentru mobilitatea activă în Ploiești sunt precare, descurajând moduri de transport esențiale pentru un oraș sănătos. Starea proastă a trotuarelor, îngustarea acestora și prezența constantă a obstacolelor, în special mașinile parcate ilegal, transformă mersul pe jos într-o

experiență stresantă și periculoasă. Aceste "micro-agresiuni" urbane afectează în mod disproporționat persoanele cu mobilitate redusă și părinții cu cărucioare.

Percepția asupra infrastructurii pentru biciclete este și mai critică, fiind o prioritate pentru 51% dintre cetățeni și pentru ONG-uri (scor 4.57/5). Rețeaua este considerată practic inexistentă, fiind formată din fragmente de piste marcate pe trotuar, nesigure și neconectate. Lipsa unei rețele coerente și, mai ales, a siguranței, sunt principalii factori care descurajează utilizarea bicicletei. Un biciclist care încearcă să traverseze orașul este forțat să alterneze între a circula periculos pe carosabil și a intra în conflict cu pietonii, o experiență care subliniază eșecul infrastructurii actuale.

Potențialul nevalorificat este imens: o proporție semnificativă a respondenților afirmă că ar folosi bicicleta mai des dacă ar exista piste sigure. Există, de asemenea, o cerere clară pentru îmbunătățirea "pietonabilității" (walkability), în special prin crearea de zone pietonale extinse în centru și prin calmarea traficului în zonele rezidențiale. Investiția în mobilitatea activă nu este un lux, ci o componentă esențială a unei strategii de dezvoltare durabilă, a cărei implementare depinde de preferințele de mobilitate ale comunității.

9.4. Preferințe de mobilitate

Sinteza datelor indică o dorință clară a comunității de a reechilibra sistemul de transport. Deși autoturismul personal rămâne important, există un sprijin majoritar pentru investiții masive în modernizarea transportului public și în crearea unei rețele sigure de piste pentru biciclete. Conștientizarea faptului că modelul actual, centrat pe mașină, a atins un punct de criză, generează o deschidere semnificativă către alternativele durabile.

Ierarhizarea priorităților de intervenție reflectă o viziune duală. Pe de o parte, există o dorință de a rezolva problemele acute ale sistemului actual (trafic, parcări). Pe de altă parte, există o aspirație pe termen lung pentru un model de mobilitate fundamental diferit, bazat pe transport public și mobilitate activă.

Top 5 Priorități de Intervenție în Mobilitate (Percepție Publică)

1. Fluidizarea traficului (semaforizare inteligentă, pasaje)
2. Crearea de noi locuri de parcare (rezidențiale și centrale)
3. Modernizarea și creșterea frecvenței transportului public

Top 5 Priorități de Intervenție în Mobilitate (Percepție Publică)

4. Construirea unei rețele sigure și coerente de piste pentru biciclete

5. Reabilitarea și lărgirea trotuarelor

Preferințele de mobilitate trebuie integrate într-o viziune mai largă, care să includă dezvoltarea economică, calitatea mediului și coeziunea socială. Tranziția de la o analiză sectorială la o sinteză a propunerilor comunitare pentru toate aspectele vieții urbane pregătește terenul pentru capitolul următor, dedicat inteligenței colective și viziunii "bottom-up" a ploieștenilor.

10. Viziunea Comunității: Propuneri și Idei pentru Dezvoltare

Acest capitol sintetizează propunerile colectate din consultări publice, chestionare și ateliere de lucru, transformându-le într-un material de fundamentare pentru actualizarea Planului Urbanistic General. Analiza valorifică inteligența colectivă ca resursă pentru o planificare legitimă, articulând o viziune "bottom-up" asupra viitorului orașului. Datele, deși nestructurate, au fost clasificate pe baza frecvenței, relevanței și potențialului de impact, pentru a contura un peisaj al aspirațiilor comunitare.

Procesul metodologic a constatat în extragerea temelor recurente din datele colectate, identificând direcțiile de dezvoltare dorite de comunitate. Se recunoaște că acest demers are limite de reprezentativitate, însă corelarea propunerilor a permis articularea unei viziuni colective latente, esențială pentru a asigura alinierea PUG la așteptările cetățenilor.

10.1. Propuneri pentru spațiul public și mediu

Propunerile venite din partea comunității indică o cerere prioritară pentru extinderea și modernizarea spațiilor verzi. Problemele semnalate sunt calitatea slabă a parcurilor existente și deficitul de spații verzi de proximitate. Consecința este o presiune pentru includerea în PUG a unor măsuri concrete de intervenție, ierarhizate astfel:

1. **Reabilitarea parcurilor existente:** Modernizarea dotărilor (locuri de joacă, mobilier urban) și îmbunătățirea mentenanței.
2. **Crearea de "parcuri de buzunar":** Amenajarea terenurilor virane sau a spațiilor reziduale din cartierele dense.
3. **Dezvoltarea de coridoare verzi:** Amenajarea peisagistică a malurilor cursurilor de apă și a liniilor de cale ferată dezafectate.

Calitatea aerului este o altă preocupare majoră, direct corelată cu nevoia de spațiu verde. Propunerile concrete vizează 3 direcții:

- a) Restricționarea traficului greu în zonele rezidențiale și centrale;
- b) Plantarea de perdele forestiere de protecție în jurul zonelor industriale;
- c) Implementarea unui sistem de monitorizare a calității aerului, cu date accesibile publicului în timp real.

Aceste măsuri impun PUG-ului să definească reglementări clare de trafic și zonare funcțională care să minimizeze impactul poluării.

Managementul defectuos al deșeurilor generează frustrare și propuneri pentru soluții moderne și eficiente. Problemele identificate sunt legate de un sistem de colectare selectivă inefficient și de

curățenia precară a spațiului public. Soluțiile propuse pentru a fi integrate în strategia de dezvoltare sunt:

1. Implementarea unor sisteme de colectare subterane sau supratereane moderne.
2. Extinderea programelor de conștientizare publică.
3. Aplicarea unor sancțiuni mai aspre pentru managementul neconform al deșeurilor.

Implicația pentru PUG este necesitatea de a rezerva terenuri pentru aceste infrastructuri și de a corela reglementările urbanistice cu strategia de salubritate.

Alte propuneri vizează protecția biodiversității urbane (plantarea de specii native, crearea de "hoteluri pentru insecte") și reducerea poluării fonice (panouri fonoabsorbante, limitarea orarului de funcționare pentru activități zgomotoase). Aceste idei demonstrează o conștientizare ridicată a problemelor de mediu și impun o abordare integrată în PUG, unde calitatea mediului devine o condiție fundamentală pentru orice nouă dezvoltare.

10.2. Idei pentru dezvoltare economică și socială

Propunerile colectate indică o viziune comunitară clară pentru o economie locală mai robustă și o societate mai echitabilă. Constatarea principală este necesitatea de a sprijini activ antreprenoriatul local. Problema identificată este lipsa unui ecosistem de suport pentru start-up-uri. Consecința este o cerere pentru includerea în PUG a unor mecanisme de stimulare, precum:

1. Crearea de incubatoare de afaceri și spații de co-working.
2. Acordarea de facilități fiscale pentru noile afaceri.
3. Organizarea periodică de târguri pentru producătorii locali.

Valorificarea potențialului turistic este o altă direcție strategică majoră. Problema este subutilizarea patrimoniului industrial și cultural. Implicația pentru PUG este necesitatea de a crea un cadru care să faciliteze proiecte de reconversie și promovare turistică, cum ar fi:

- a) Crearea de trasee tematice, precum "Ploieștiul industrial" (valorificând monumente precum PH-II-m-B-16236, Muzeul Național al Petrolului) sau "Ploieștiul lui Caragiale".
- b) Restaurarea și introducerea în circuitul turistic a clădirilor de patrimoniu.
- c) Modernizarea și promovarea Muzeului Național al Petrolului ca punct de atracție principal.

În plan social, prioritatea este creșterea incluziunii și revitalizarea vieții comunitare. Deficitul major este lipsa centrelor comunitare în cartiere, în special în cele defavorizate. Se propune, așadar, ca PUG să includă o strategie de dezvoltare a unei rețele de centre care să ofere servicii integrate (programe after-school, consiliere, formare profesională). Revitalizarea culturală prin

evenimente în spațiul public (festivaluri, teatru stradal) și susținerea inițiativelor independente sunt, de asemenea, esențiale. Un proiect-fanion propus este reconversia unei clădiri industriale într-un hub creativ multifuncțional.

O atenție specială este acordată tinerilor și grupurilor vulnerabile. Propunerile vizează crearea de oportunități concrete: programe de internship, un centru dedicat tineretului și sprijinirea sportului de masă. Pentru grupurile vulnerabile, se impune îmbunătățirea accesibilității în spațiul public și dezvoltarea de programe de economie socială. Toate aceste propuneri necesită o ancorare în reglementările PUG, prin zonificări dedicate și prin condiționarea noilor dezvoltări de asigurarea unui grad înalt de incluziune și accesibilitate.

10.3. Sugestii pentru îmbunătățirea mobilității și serviciilor

Funcționalitatea zilnică a orașului este condiționată de calitatea mobilității și a serviciilor publice, domenii în care propunerile cetățenilor conturează o nevoie urgentă de modernizare. În domeniul mobilității, problema centrală este ineficiența transportului public. Consecința este o cerere clară pentru o strategie integrată în PUG, axată pe 3 direcții:

1. **Creșterea frecvenței și modernizarea flotei** cu vehicule ecologice.
2. **Extinderea traseelor** în cartierele noi.
3. **Implementarea unui sistem de ticketing modern** și integrat.

Traficul auto este perceput ca fiind congestionat, iar parcărilor insuficiente. Soluțiile propuse pentru a fi transpuse în proiecte PUG sunt:

- a) Construcția de noi pasaje rutiere și implementarea unui sistem de semaforizare inteligentă.
- b) Construcția de parcuri multietajate în cartiere și în centru.
- c) Implementarea unui sistem de management digital al parcarilor.

În ceea ce privește serviciile publice, birocrăția excesivă este problema fundamentală. Cetățenii se confruntă cu proceduri anevoioase și termene neclare, în special în urbanism. Implicația pentru PUG este necesitatea de a susține o reformă administrativă bazată pe:

1. **Digitalizarea completă** a serviciilor.
2. **Crearea unui ghișeu unic** real pentru toate autorizațiile.
3. **Îmbunătățirea comunicării** și transparenței.

Calitatea serviciilor de utilități este o altă preocupare, unde se cere o mai bună coordonare a lucrărilor edilitare pentru a evita intervențiile repetate și necorelate asupra infrastructurii stradale.

Alte propuneri se referă la mobilitatea alternativă și siguranța publică. Crearea unei rețele coerente de piste pentru biciclete și reabilitarea trotuarelor sunt considerate esențiale pentru un sistem de mobilitate modern. În materie de siguranță, se solicită o prezență mai vizibilă a poliției locale, un iluminat public de calitate și extinderea sistemelor de supraveghere video în zonele vulnerabile. Aceste propuneri impun PUG-ului să integreze standarde de siguranță în toate proiectele de amenajare a spațiului public.

10.4. Viziuni pe termen lung pentru Ploiești

Sinteza propunerilor punctuale conturează trei viziuni strategice majore pentru dezvoltarea pe termen lung a municipiului Ploiești. Aceste viziuni trebuie să devină pilonii fundamentali ai noului Plan Urbanistic General, orientând toate reglementările și proiectele viitoare.

Prima viziune este cea a unui **"Ploiești Verde și Sănătos"**. Constatarea este că modelul actual de dezvoltare a generat probleme grave de mediu și o calitate scăzută a vieții. Problema centrală este conflictul dintre dezvoltarea urbană și protecția mediului. Consecința pentru PUG este necesitatea unei schimbări de paradigmă:

1. Controlul strict al poluării industriale.
2. Prioritizarea mobilității durabile (transport public, velo, pietonal) în detrimentul traficului auto.
3. Crearea unei rețele de spații verzi care să funcționeze ca infrastructură ecologică a orașului.

A doua viziune este cea a unui **"Ploiești Inovator și Competitiv"**. Problema identificată este dependența de industria tradițională și lipsa unui ecosistem de inovare. Implicația pentru PUG este de a crea cadrul urbanistic pentru o tranziție economică:

- a) Dezvoltarea unui pol de inovare în domeniul energiilor alternative, în parteneriat cu Universitatea Petrol-Gaze.
- b) Sprijinirea unui ecosistem local de antreprenariat, industrii creative și servicii cu valoare adăugată.
- c) Transformarea orașului într-un centru atractiv pentru talente și investiții, depășind imaginea de "oraș industrial".

A treia viziune, **"Ploiești Coeziv și Participativ"**, răspunde problemelor de inegalitate socială și de guvernare defectuoasă. Consecința pentru PUG este necesitatea de a implementa politici de echitate teritorială și de a instituționaliza participarea publică. Aceasta presupune:

1. Reducerea decalajelor de dezvoltare dintre cartiere.

2. Asigurarea accesului echitabil la servicii publice de calitate.
3. Implementarea unui model de administrație deschisă, transparentă, bazată pe co-creare cu cetățenii.

Cele trei viziuni – Verde, Inovator și Coeziv – sunt interdependente și trebuie să funcționeze ca un cadru strategic unitar pentru PUG. Ele reprezintă mandatul oferit de comunitate pentru transformarea Ploieștiului într-un oraș durabil și echilibrat.

11. ANALIZA DATELOR CANTITATIVE ȘI CALITATIVE: SINTEZĂ STATISTICĂ

Acest capitol transformă datele brute colectate de pe teren într-o sinteză coerentă, relevantă pentru procesul de planificare urbană, traducând cifrele și narativele în informații acționabile. Analiza se fundamentează pe o abordare duală, care integrează rigoarea statistică și profunzimea interpretativă. {"Triangularea este o strategie de cercetare care implică utilizarea mai multor metode sau surse de date pentru a studia același fenomen, cu scopul de a spori validitatea concluziilor."} [paraphrase: Chelcea, Septimiu, „Metodologia cercetării sociologice. Metode cantitative și calitative”, Editura Economică, 2001, p. 89]. Ipoteza centrală este că fuziunea dintre datele cantitative și cele calitative oferă o imagine completă, superioară oricărei abordări singulare, validitatea statistică și rigoarea interpretativă fiind criteriile de bază ale analizei.

11.1. Analiza statistică descriptivă

Analiza distribuțiilor de frecvență indică o ierarhie clară a problemelor urbane percepute de cetățenii din Ploiești. Peste 55% dintre respondenți consideră traficul și parcărea drept principala problemă a orașului, urmată de calitatea aerului, menționată ca preocupare majoră de aproximativ 40% dintre participanți. Această "fotografie" statistică a realității sociale percepute descrie structura opiniei publice, fără a trage concluzii cauzale, ci doar prezentând datele agregate.

Distribuția satisfacției pe diverse domenii ale vieții urbane arată că aspectele cu cel mai scăzut nivel de apreciere sunt curățenia, siguranța publică și eficiența transportului în comun, unde peste 60% dintre respondenți se declară "nemulțumiți" sau "foarte nemulțumiți". În contrast, oferta culturală instituțională și accesibilitatea generală a orașului (proximitatea față de alte centre de interes) înregistrează scoruri de satisfacție moderate spre pozitive. Aceste date conturează un profil al unui oraș ale cărui puncte forte sunt legate de poziționare și identitate, în timp ce funcționalitatea sa de zi cu zi este percepută ca fiind deficitară.

Analiza datelor segmentate pe principalele variabile socio-demografice relevă diferențe de percepție notabile. Tinerii (18-35 ani) sunt semnificativ mai nemulțumiți de oferta culturală non-instituțională și de oportunitățile de agrement, precum și de perspectivele de pe piața muncii. În schimb, seniorii (peste 65 de ani) sunt mai preocupați de siguranța publică și de accesul la servicii medicale de proximitate. Se observă, de asemenea, disparități teritoriale clare: locuitorii din cartierele periferice, precum Mitică Apostol, raportează un nivel de satisfacție semnificativ mai scăzut față de calitatea transportului public și starea infrastructurii stradale, comparativ cu cei din

zona centrală. Aceste analize descriptive demonstrează că "opinia publică" nu este un monolit, ci un mozaic de perspective care necesită o abordare nuanțată în planificare.

11.2. Corelații și analize avansate

Analiza inferențială a datelor explorează relațiile dintre variabile, identificând corelații statistice semnificative care sugerează, fără a demonstra, legături cauzale. Testarea ipotezelor centrale ale cercetării arată că nivelul de satisfacție generală este influențat de un set complex de factori. De exemplu, se confirmă o corelație negativă, statistic semnificativă ($p < 0,05$), între vârstă și satisfacția față de oportunitățile de agrement, indicând că tinerii sunt considerabil mai critici în această privință.

Analiza segmentată relevă diferențe statistice semnificative în percepția siguranței publice între diverse zone ale orașului. Cartierele percepute ca având o densitate mare a problemelor sociale și o infrastructură degradată, precum Mimiș și Bereasca, înregistrează un nivel de satisfacție față de siguranță cu până la 20 de procente mai scăzut față de media municipiului. Totodată, se constată o asociere puternică, validată prin testul chi-pătrat, între tipul de locuință (casă vs. bloc) și satisfacția rezidențială. Proprietarii de case raportează un nivel de satisfacție generală mai ridicat, chiar și în condițiile unei infrastructuri de cartier mai slabe, sugerând importanța spațiului privat și a controlului asupra mediului locuit.

O analiză factorială exploratorie a redus multitudinea de variabile la doi factori principali care structurează opinia publică:

1. **Calitatea Mediului Fizic:** Acest factor grupează variabilele referitoare la calitatea spațiilor verzi, curățenie, nivelul de zgomot, poluarea aerului și congestia traficului.
2. **Calitatea Serviciilor și Oportunităților:** Acest factor integrează variabilele legate de performanța transportului public, a serviciilor de sănătate, educație și administrative, precum și a oportunităților economice și de agrement.

Acești doi factori explică o parte semnificativă a varianței în nivelul de satisfacție generală, oferind o perspectivă strategică pentru PUG: intervențiile trebuie să vizeze simultan atât îmbunătățirea cadrului fizic, cât și a celui funcțional. Deși corelațiile identifică aceste tipare, ele nu pot explica mecanismele cauzale sau sensurile profunde, motiv pentru care tranziția către analiza calitativă devine necesară.

11.3. Analiza calitativă a conținutului

Analiza tematică a conținutului extras din interviuri și focus-grupuri aduce profunzime și context datelor cantitative, dezvăluind narativele colective care modelează percepția asupra orașului.

Procesul a implicat codificarea transcrierilor și gruparea codurilor în teme emergente, asigurând transparența și rigoarea metodologică.

O temă centrală este **sentimentul de declin industrial și pierderea identității**, adesea legat de moștenirea industrială a orașului. Participanții invocă frecvent un trecut glorios, contrastat cu un prezent perceput ca fiind stagnant: <<"A fost un oraș mândru, un centru al industriei, acum e umbra lui.">> [paraphrase: Participant focus-grup, Analiza Chestionarelor Ploiești, 2024, N/A]. Această nostalgie nu este doar o lamentare, ci exprimă o dorință de a regăsi un motor de dezvoltare și o mândrie locală. O altă temă majoră este **frustrarea legată de o administrație percepută ca fiind distantă și ineficientă**, exprimată prin relatări despre birocrăție și lipsa de răspuns la problemele cetățenilor: <<"Te plimbi de la un ghișeu la altul și nimeni nu știe nimic, parcă vorbești cu pereții.">> [paraphrase: Participant focus-grup, Analiza Chestionarelor Ploiești, 2024, N/A].

În contrast, **atașamentul față de anumite locuri și tradiții locale** (Bulevardul Castanilor, Teatrul "Toma Caragiu") reprezintă un capital simbolic important, un punct de consens și mândrie. Tensiunea dintre **dezvoltarea imobiliară și protejarea spațiilor verzi** a generat cele mai aprinse dezbateri, cristalizând un conflict fundamental în viziunea asupra dezvoltării: <<"Construiesc blocuri, dar uită să lase un petic de iarbă pentru copii.">> [paraphrase: Participant interviu, Analiza Chestionarelor Ploiești, 2024, N/A]. Metaforele recurente, precum "oraș-dormitor" sau "oraș sufocat de mașini", condensează experiențe comune și indică probleme structurale profunde. Aceste narative, alături de punctele de conflict, precum cel dintre nevoia de parcuri și dorința de mai mult spațiu verde, arată că inteligența colectivă se manifestă atât în diagnostic, cât și în articularea unor viziuni de viitor.

11.4. Analiză critică a propunerilor

Evaluarea propunerilor colectate de la cetățeni relevă un nivel ridicat de conștientizare a problemelor, dar și o variație în ceea ce privește pragmatismul soluțiilor. Se constată o mare varietate și profunzime a ideilor, în special pe teme cu impact direct, precum spațiile verzi și mobilitatea alternativă. În contrast, propunerile privind dezvoltarea economică sau reconversia industrială sunt mai generale, sugerând o distanță mai mare a publicului larg față de aceste subiecte strategice complexe.

Axa de analiză privind fezabilitatea indică o tendință de a subestima constrângerile bugetare și tehnice. Propuneri precum construcția unei rețele de metrou, deși reflectă o aspirație legitimă pentru un transport public de înaltă calitate, au o fezabilitate redusă pe termen scurt pentru un oraș de dimensiunea Ploieștiului. În schimb, propuneri mai pragmatice, precum amenajarea de

piste pentru biciclete sau reabilitarea parcurilor, sunt nu doar fezabile, ci și aliniate cu bunele practici europene.

Coerența viziunilor este o altă axă critică. Analiza relevă tensiuni inerente în viziunea publică, precum solicitarea simultană pentru mai multe locuri de parcare și, în aceleași zone centrale, mai multe spații verzi. Această competiție pentru un spațiu public limitat necesită o abordare de planificare integrată, bazată pe compromisuri și pe o ierarhizare clară a priorităților, nu pe soluții punctuale care se exclud reciproc. O înțelegere completă a acestor date necesită o ancorare spațială, traducerea problemelor și a nevoilor pe hartă fiind un pas esențial pentru a trece de la o diagnoză generală la o strategie teritorială specifică, subiectul capitolului următor.

12. Reprezentări Cartografice: Hărți de Percepție

Reprezentările cartografice transpun datele sociologice într-un limbaj vizual și spațial, ancorat în teritoriul municipiului Ploiești, unde distribuția spațială a fenomenelor este esențială pentru o diagnoză corectă. Hărțile de percepție completează și nuanțează analizele tehnice, oferind o perspectivă umană asupra funcționării orașului prin cartografierea problemelor de mobilitate, vizualizarea percepției asupra siguranței și reprezentarea spațială a nevoilor comunitare.

Metodologia de elaborare a acestor hărți se fundamentează pe prelucrarea și vizualizarea datelor colectate, utilizând instrumente GIS [Sisteme Informaționale Geografice] pentru a georeferenția și agrega informațiile. Suprapunerea straturilor de informație subiectivă peste harta fizică a orașului revelează tipare care nu sunt vizibile dintr-o analiză statistică simplă. Selecția datelor cartografiate se bazează pe relevanța pentru planificare și pe frecvența problemelor semnalate, iar corelarea la nivel de cartier permite crearea unor hărți de densitate (heatmaps) relevante statistic, în ciuda limitelor de acuratețe în geolocalizarea percepțiilor individuale.

12.1. Harta problemelor de mobilitate

Vizualizarea spațială a problemelor de mobilitate, așa cum sunt percepute de locuitori, creează o "hartă a frustrării" în trafic care evidențiază punctele nevralgice ale sistemului de transport. Analiza se concentrează pe experiența subiectivă, fără a oferi soluții normative, ci o diagnoză a zonelor critice. Agregarea spațială a răspunsurilor din chestionare indică o densitate foarte mare a problemelor de trafic în zona centrală, pe Bulevardul Republicii și Bulevardul Independenței, și la intrările în municipiu dinspre București și Brașov. În privința parcarilor, deficitul major se concentrează în marile cartiere de locuințe colective (Nord, Malu Roșu, Vest) și în zona ultracentrală, demonstrând cum problemele de trafic și cele de parcare se suprapun și se agravează reciproc.

Metodologia de reprezentare se bazează pe geocodarea mențiunilor specifice (străzi, intersecții) din chestionare, transformându-le în puncte pe hartă. Ulterior, se aplică o metodă de analiză a densității, precum Kernel Density, pentru a genera o "hartă de căldură" (heatmap). Această tehnică vizualizează zonele unde se concentrează cele mai multe probleme, permițând o identificare rapidă a zonelor care necesită intervenții prioritare.

Dincolo de eficiența deplasării, calitatea experienței urbane este profund influențată de sentimentul de siguranță resimțit în spațiul public. O zonă foarte accesibilă, dar percepută ca fiind periculoasă, își pierde dramatic atractivitatea. Astfel, analiza se mută de la o cartografie a problemelor funcționale la una a fricilor și anxietăților, explorând geografia subiectivă a siguranței.

12.2. Harta percepției asupra siguranței

Cartografierea percepției subiective asupra siguranței în spațiul public creează o "hartă a fricii", un instrument esențial pentru a înțelege cum designul urban influențează starea de bine a comunității. Analiza identifică și localizează zonele percepute ca nesigure, în special pe timp de noapte, punând accent pe sentimentul de teamă și pe factorii de mediu care îl generează, spre deosebire de datele statistice oficiale privind criminalitatea.

Datele calitative și cantitative corelează insecuritatea cu caracteristici fizice precum iluminatul public deficitar, prezența clădirilor abandonate și lipsa de vizibilitate. "Punctele fierbinți" se conturează în proximitatea nodurilor de transport precum Gara de Sud și autogări, în parcuri izolate și pe aleile întunecate dintre blocuri. Aceste dependențe demonstrează cum un mediu fizic degradat poate genera un sentiment de insecuritate, chiar și în absența unei rate ridicate a criminalității. Metodologia heatmap este utilizată și aici: mențiunile specifice de locuri din chestionare și interviuri sunt georeferențiate și agregate pentru a vizualiza concentrarea percepțiilor negative.

Această hartă este un instrument valoros pentru Poliția Locală și departamentele de urbanism, permițând prioritizarea intervențiilor de îmbunătățire a iluminatului public sau intensificarea patrulării. O planificare eficientă nu se limitează însă la rezolvarea problemelor, ci trebuie să construiască activ un oraș mai bun, răspunzând aspirațiilor comunității. Astfel, analiza trece de la cartografierea problemelor la cea a nevoilor și dorințelor, mutând focusul de la "unde sunt problemele" la "unde sunt necesare investiții".

12.3. Harta nevoilor de spații verzi și dotări

Reprezentarea spațială a deficitului perceput de spații verzi și dotări publice conturează o "hartă a oportunităților de investiții" în infrastructura socială și verde a orașului. Analiza răspunde la întrebarea: "Unde anume în oraș resimt locuitorii cel mai acut lipsa parcurilor, a locurilor de joacă, a dotărilor culturale și sportive?", punând accent pe cererea neacoperită, așa cum este ea exprimată de comunitate.

Deficitul major de spații verzi este semnalat în marile cartiere de locuințe colective, unde densitatea este mare. Nevoile de dotări sunt specifice profilului demografic și social al fiecărui cartier: o cerere pentru creșe și grădinițe în cartierele tinere, o nevoie de centre pentru seniori în zonele cu populație îmbătrânită sau o cerere pentru baze sportive moderne. Metodologia de cartografiere utilizează o reprezentare prin puncte sau poligoane agregate la nivel de cartier, unde

fiecare propunere specifică (ex: "amenajarea unui parc pe terenul viran X") este reprezentată ca un punct pe hartă.

Simpla prezență a unei dotări nu este suficientă; modul în care cetățenii pot ajunge la acea dotare – pe jos, cu bicicleta, cu transportul public – este la fel de important. O analiză a nevoilor trebuie completată de o analiză a accesibilității, ceea ce conduce la explorarea hărților calitative ale experienței de a te deplasa prin oraș.

12.4. Hărți calitative de accesibilitate

Această abordare a cartografierii se concentrează pe experiența umană a deplasării, definind "accesibilitatea calitativă" prin factori precum confortul mersului pe jos (walkability) și siguranța traseelor velo. Spre deosebire de hărțile de izocrone tehnice, care măsoară durata, aceste hărți reflectă "permeabilitatea" reală a orașului, punând accent pe calitatea subiectivă a parcursului.

Analiza se bazează pe date calitative din ateliere de "mental mapping", unde participanții desenează propriile hărți ale orașului. Se identifică astfel barierele percepute (pasaje subterane nesigure, trotuare blocate) și coridoarele preferate (străzi umbrite, zone pietonale). Metodologia de cartografiere este una calitativă, utilizând culori și simboluri pentru a reprezenta experiența: o stradă poate fi scurtă geometric, dar lungă psihologic, dacă este zgomotoasă și poluată.

Această abordare oferă o perspectivă valoroasă pentru planificatori, evidențiind unde sunt necesare intervenții pentru a îmbunătăți experiența pietonală și velo. După analiza și vizualizarea problemelor, este necesar să se discute aspectele etice ale cercetării și limitele demersului. O abordare responsabilă implică o reflecție transparentă asupra modului în care rezultatele au fost obținute și a limitelor lor de generalizare, asigurând o închidere coerentă a analizei.

13. Aspecte Etice, Confidențialitate și Limitele Studiului

Transparența, rigoarea și responsabilitatea procesului sociologic garantează credibilitatea demersului de fundamentare a Planului Urbanistic General. Respectul față de participant, protecția datelor și recunoașterea onestă a limitelor metodologice nu sunt simple formalități, ci pilonii care asigură că interacțiunea cu comunitatea se desfășoară într-un cadru de respect reciproc. Acest angajament față de bunele practici în cercetarea socială, aliniat la normele naționale și internaționale, transformă studiul într-un instrument de cunoaștere valid și legitim.

13.1. Principii Etice, Consimțământ Informat și Confidențialitatea Datelor

Respectul față de participant constituie principiul central al cadrului etic al studiului, materializat prin trei angajamente ferme: participare voluntară, confidențialitatea datelor și informare completă. Responsabilitatea etică a cercetătorului acoperă întregul proces, de la designul instrumentelor până la diseminarea rezultatelor, asigurând că studiul nu este un exercițiu extractiv de date, ci un dialog respectuos cu comunitatea.

Consimțământul informat este mecanismul procedural care asigură participarea voluntară. Înainte de fiecare interviu, fiecărui participant i se prezintă un formular care explică în termeni accesibili:

1. **Scopul cercetării:** relevanța studiului pentru actualizarea PUG.
2. **Procedura:** durata estimată a interviului și temele principale abordate.
3. **Garanții:** asigurarea anonimatului și a confidențialității răspunsurilor.
4. **Drepturi:** dreptul de a refuza participarea, de a nu răspunde la anumite întrebări sau de a se retrage în orice moment, fără nicio consecință.

Interviul începe doar după obținerea acordului explicit, asigurând că fiecare persoană participă în cunoștință de cauză.

Confidențialitatea datelor și asigurarea anonimatului reprezintă o obligație absolută, conformă cu prevederile Regulamentului General privind Protecția Datelor (GDPR). Măsurile concrete implementate sunt:

1. **Separarea datelor:** Datele de identificare (nume, contact), colectate exclusiv pentru validarea administrativă a interviurilor, sunt stocate separat de răspunsurile efective și nu sunt niciodată corelate în baza de date finală.
2. **Anonimizarea:** Toate datele colectate, atât cantitative, cât și calitative, sunt anonimizate în cel mai scurt timp, prin eliminarea oricăror informații care ar putea duce la identificarea directă sau indirectă a unei persoane.

3. **Acces restricționat:** Accesul la datele brute anonimizate este limitat strict la membrii echipei de cercetare. Toate rapoartele publice prezintă datele exclusiv în formă agregată. Responsabilitatea etică se extinde și asupra comunității, impunând reprezentarea corectă și obiectivă a datelor, fără distorsiuni. Transparența metodologică și diseminarea rezultatelor către comunitate, într-un format accesibil, închid cercul unui proces de cercetare participativ și responsabil. Acest exercițiu de onestitate epistemică impune, în mod necesar, o auto-reflecție critică asupra constrângerilor și limitelor inerente ale demersului.

13.2. Analiza Transparentă a Limitelor Cercetării

Recunoașterea onestă a limitelor inerente ale studiului este o dovadă de rigoare științifică, nu un semn de slăbiciune. Acest exercițiu de transparență definește granițele de generalizare ale concluziilor și oferă un set de "instrucțiuni de utilizare" pentru datele prezentate.

O primă limitare este legată de **procesul de eșantionare**. Orice anchetă sociologică este supusă erorilor statistice. Marja de eroare, calculată la $\pm 3\%$ pentru un nivel de încredere de 95%, indică intervalul probabil în care se situează valoarea reală la nivelul întregii populații. O altă limitare este **rata de non-răspuns**: este posibil ca persoanele care au refuzat să participe să aibă opinii sistematic diferite, ceea ce ar putea introduce un bias. Deși s-au aplicat tehnici de ponderare pentru a corecta parțial acest efect, impactul său potențial trebuie recunoscut.

A doua limitare se referă la **instrumentele de cercetare**. Chestionarul, deși standardizat, operează cu un set finit de întrebări, existând posibilitatea ca anumite nuanțe sau opinii neanticipate să nu fi fost surprinse. Deși cercetarea calitativă a compensat parțial această constrângere, nici aceasta nu este exhaustivă. Rezultatele interviurilor și focus-grupurilor, deși bogate în profunzime, nu pot fi generalizate statistic. Prin urmare, este posibil ca spectrul complet al opiniilor să nu fi fost acoperit integral. {"Triangularea este o strategie de cercetare care implică utilizarea mai multor metode sau surse de date pentru a studia același fenomen, cu scopul de a spori validitatea concluziilor."} [paraphrase: Chelcea, Septimiu, „Metodologia cercetării sociologice. Metode cantitative și calitative”, Editura Economică, 2001, p. 89]. Utilizarea acestei strategii a redus riscurile, dar nu le-a eliminat complet.

A treia și cea mai importantă limitare este legată de **natura datelor colectate**. Studiul se bazează pe percepții, atitudini și opinii, care sunt, prin definiție, subiective. Percepțiile nu sunt același lucru cu faptele obiective. De exemplu, percepția unei criminalități ridicate poate persista chiar și în contextul unei scăderi a datelor oficiale. Acest studiu nu măsoară realitatea obiectivă, ci realitatea socială, așa cum este ea trăită și interpretată de locuitori. Rolul său este tocmai de a aduce această

dimensiune subiectivă în centrul procesului de planificare. În ciuda acestor limite, demersul oferă o bază de cunoaștere superioară absenței consultării, asigurând fundamentarea democratică a deciziilor urbanistice.

14. Raport de Consultare Publică

Acest capitol documentează și sintetizează, într-o manieră formală și transparentă, întregul proces de consultare publică desfășurat în cadrul etapei de elaborare a propunerilor pentru actualizarea Planului Urbanistic General al municipiului Ploiești. Documentul oferă o oglindă fidelă a dialogului dintre administrație și comunitate, răspunzând la întrebări esențiale despre modul în care vocea publicului a fost colectată, analizată și integrată în procesul decizional, în deplină conformitate cu cerințele legale în vigoare.

Metodologia de elaborare a acestui raport respectă întocmai prevederile {"Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică"} [paraphrase: Parlamentul României, "Legea nr. 52/2003", Monitorul Oficial, 2003, N/A] și ale {"Ordinului nr. 2701/2010 pentru aprobarea Metodologiei de informare și consultare a publicului"} [paraphrase: Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului, "Ordinul nr. 2701/2010", Monitorul Oficial, 2010, N/A]. Demersul descrie cronologic acțiunile întreprinse, de la anunțarea intenției de consultare până la centralizarea finală a propunerilor, utilizând ca surse de date procesele verbale ale întâlnirilor, centralizatoarele de propuneri primite online și fizic, precum și materialele informative diseminate. O documentare riguroasă a acestui proces nu este doar o obligație legală, ci și un instrument esențial pentru a construi încredere și pentru a asigura trasabilitatea deciziilor de planificare urbană.

14.1. Procesul de informare a publicului

Asigurarea informării corecte și complete a publicului cu privire la etapa de elaborare a propunerilor PUG a fost realizată printr-o serie de acțiuni desfășurate cronologic, menite să garanteze transparența și conformitatea cu cerințele legale. Procesul de informare a debutat cu publicarea anunțului nr. 301104 din 15.02.2024, care a lansat oficial etapa de elaborare a propunerilor. Această informare inițială a fost diseminată printr-o multitudine de canale, îmbinând mediile digitale cu cele tradiționale pentru a asigura o acoperire largă: a fost publicat un anunț pe website-ul oficial al Primăriei Municipiului Ploiești, în secțiunea dedicată actualizării PUG, precum și în presa locală. În paralel, s-au distribuit afișe informative în puncte de mare vizibilitate din oraș, precum sediile primăriei, centrele de cartier și stațiile de transport public.

Conținutul materialelor informative a fost conceput pentru a fi clar și accesibil unui public larg. Fiecare anunț a inclus informații esențiale:

1. **Obiectul consultării:** propunerile preliminare pentru noul PUG.

2. **Perioada de consultare:** stabilită la 25 de zile calendaristice, între 19.02.2024 și 15.03.2024.
3. **Modalități de acces la documente:** atât online, pe site-ul primăriei, cât și fizic, la sediul Direcției de Urbanism.
4. **Canale de transmitere a propunerilor:** o adresă de e-mail dedicată (dir.urbanism@ploiesti.ro), registratură și un formular online.

Acest mecanism procedural a asigurat că fiecare cetățean a avut la dispoziție toate informațiile necesare pentru a participa în mod avizat la proces.

Organizarea dezbaterii publice centrale a reprezentat un nod de sens important în procesul de informare. Data, ora și locația acesteia au fost anunțate cu cel puțin 15 zile înainte, prin aceleași canale multiple. S-a asigurat că locația aleasă, Sala de Consiliu a Primăriei, este accesibilă, inclusiv pentru persoanele cu mobilitate redusă. Pe lângă anunțul formal, s-au trimis invitații personalizate către asociații profesionale, ONG-uri de mediu și sociale, reprezentanți ai mediului de afaceri și alte instituții relevante. Această abordare proactivă a vizat stimularea participării unui spectru cât mai larg de actori sociali, pentru a garanta o dezbatere de fond. După documentarea riguroasă a modului în care s-a comunicat, analiza se concentrează pe conținutul feedback-ului primit de la comunitate.

14.2. Sinteza propunerilor primite

Propunerile primite din partea publicului în perioada de consultare au acoperit un spectru larg de teme, reflectând complexitatea preocupărilor urbane. Pentru a oferi o imagine fidelă și structurată, contribuțiile au fost centralizate și grupate în categorii tematice majore, corespunzătoare principalelor domenii ale planificării urbane. Această secțiune prezintă un inventar transparent al contribuțiilor publice, care servește ca bază pentru dialogul ulterior.

O pondere semnificativă a propunerilor, aproximativ 35%, a vizat domeniul **mobilității urbane**, unde s-au reiterat cu insistență problemele legate de trafic și parcări, dar s-a cerut și dezvoltarea transportului public și a infrastructurii pentru biciclete. Al doilea domeniu de interes major a fost **mediul și spațiile verzi** (aproximativ 25%), unde s-au solicitat mai multe parcuri, combaterea poluării și un management mai bun al deșeurilor. **Calitatea locuirii și a spațiului public** (aproximativ 20%) a generat numeroase propuneri legate de starea spațiilor dintre blocuri și necesitatea unor noi dotări de cartier. **Serviciile publice** (10%) și **dezvoltarea economică și culturală** (10%) au completat tabloul preocupărilor comunitare.

Domeniu Tematic	Procentaj Aproximativ de Propuneri
Mobilitate Urbană (Trafic, Parcări, Transport Public)	35%
Mediu și Spații Verzi (Parcuri, Poluare, Deșeuri)	25%
Locuire și Spațiu Public (Reabilitare, Dotări cartier)	20%
Servicii Publice (Educație, Sănătate, Administrație)	10%
Dezvoltare Economică și Culturală	10%

Dincolo de propunerile punctuale, analiza calitativă a relevat câteva viziuni de ansamblu. O temă recurentă este dorința pentru un **oraș mai verde și mai puțin poluat**. O altă viziune este cea a unui **oraș mai prietenos cu oamenii**, care prioritizează pietonii și bicicliștii în detrimentul mașinilor. De asemenea, se conturează o cerere puternică pentru o **administrație mai transparentă și mai receptivă**. Aceste direcții strategice indică aspirațiile comunității pentru viitorul Ploieștiului. Un proces de consultare transparent nu se încheie cu colectarea propunerilor, ci continuă cu oferirea unui răspuns argumentat, subiectul secțiunii următoare.

14.3. Matricea de răspuns la propuneri

Acest subcapitol documentează, în mod structurat și argumentat, răspunsul autorității publice locale la propunerile semnificative primite din partea publicului, funcționând ca un pilon al transparenței decizionale. Pentru fiecare temă majoră, se detaliază modul în care propunerile au fost analizate și rezultatul acestei analize: acceptare, acceptare parțială sau respingere motivată. Acest instrument oferă o dovadă de respect față de efortul civic și un mecanism esențial pentru a construi încredere.

Matricea de răspuns este organizată tematic, urmând categoriile de propuneri identificate anterior. Fiecare decizie este fundamentată pe criterii tehnice, legale sau strategice. De exemplu, pentru propunerea de a transforma o stradă centrală în zonă pietonală, analiza tehnică a indicat riscul de blocaje majore în zonele adiacente. În consecință, decizia a fost de "Acceptare Parțială", cu argumentația că se va realiza un studiu de trafic pentru a implementa o soluție de tip "shared space" sau o pietonizare limitată la weekenduri.

Tema	Propunere Sintetizată	Analiză Tehnică	Decizie	Argumentație
Mobilitate	Crearea unei rețele de piste pentru biciclete segregate	Fezabil tehnic, necesită investiții semnificative și un plan etapizat.	Acceptat	Se aliniază cu viziunea de mobilitate durabilă și este o cerere publică majoră. Va fi integrat în PMUD.
Spații Verzi	Amenajarea de parcuri pe foste platforme industriale	Necesită studii de decontaminare și costuri ridicate de amenajare.	Acceptat Parțial	Se acceptă principiul. Se vor identifica prin PUG zonele pretabile și se vor demara studii de fezabilitate.
Administrație	Implementarea unui ghișeu unic digital pentru urbanism	Complex din punct de vedere tehnic, necesită interoperabilitate între baze de date.	Acceptat	Este o prioritate strategică pentru creșterea transparenței și eficienței. Se va integra în proiectul "Ploiești Digital".
Locuire	Interzicerea construirii de blocuri între case	Incompatibil cu principiile densificării inteligente și poate genera extindere urbană.	Respins	O reglementare mai bună a regimului de înălțime și a retragerilor este o soluție superioară interdicției totale.

Acest tabel ilustrează modul în care matricea facilitează un dialog argumentat, crescând transparența procesului decizional și oferind publicului o justificare clară pentru modul în care contribuțiile sale au fost valorificate. După parcurgerea etapelor de informare, colectare a propunerilor și răspuns argumentat, este momentul evaluării impactului general al acestui dialog.

14.4. Concluziile procesului de consultare

Acest subcapitol final sintetizează întregul proces de consultare publică și evaluează impactul său asupra documentației PUG, reflectând asupra eficienței și relevanței dialogului dintre administrație și comunitate. O primă concluzie majoră este **nivelul ridicat de implicare și**

interes manifestat de public. Numărul considerabil de propuneri primite și participarea la dezbateri demonstrează că cetățenii din Ploiești sunt profund interesați de viitorul orașului și doresc să fie parteneri activi în planificare. Această mobilizare civică reprezintă un capital social valoros, care trebuie cultivat în etapele viitoare.

A doua concluzie importantă se referă la **gradul înalt de convergență** între problemele identificate de specialiști și cele semnalate de cetățeni. Pe teme majore precum mobilitatea, calitatea mediului și starea spațiului public, există un consens larg între diagnoza tehnică și cea percepută. Această consonanță validează direcțiile strategice propuse în PUG și confirmă că acestea răspund unor nevoi reale și presante. Datele tehnice privind poluarea aerului, de exemplu, sunt perfect aliniate cu îngrijorarea majoră a cetățenilor pe această temă.

A treia concluzie, cu rol de sinteză, este că **procesul de consultare a îmbunătățit în mod real calitatea documentației PUG**. Feedback-ul primit a condus la nuanțarea anumitor propuneri, la adăugarea de noi proiecte punctuale și la o mai bună calibrare a priorităților. Fără acest dialog, PUG-ul ar fi riscat să fie un document tehnic corect, dar decuplat de realitățile comunității. Astfel, consultarea publică nu a fost un exercițiu formal, ci o etapă de co-creare care a adus o valoare adăugată incontestabilă. Acest raport de consultare fundamentează trecerea la capitolul final, dedicat concluziilor și recomandărilor strategice, integrând perspectiva comunitară într-un set final de direcții acționabile.

15. Concluzii și Recomandări Strategice pentru PUG

Acest capitol final are un rol integrator, distilând vasta cantitate de date și percepții colectate într-o hartă a drumului de urmat pentru actualizarea Planului Urbanistic General al municipiului Ploiești. Capitolul răspunde întrebării fundamentale: cum poate PUG-ul să devină un instrument real de îmbunătățire a calității vieții, aliniat la viziunea și nevoile comunității? Demersul traduce rezultatele cercetării într-un limbaj strategic, direct utilizabil de planificatori și decidenți, ierarhizând direcțiile de acțiune pe baza relevanței, fezabilității și alinierii la principiile dezvoltării durabile.

Metodologia de sinteză a ierarhizat concluziile punctuale din capitolele anterioare pentru a contura direcții de acțiune coerente, asigurând o legătură directă între problemele identificate și recomandările propuse. Ipoteza de lucru este că un studiu sociologic eficient se încheie cu o viziune acționabilă, nu doar cu date descriptive. Fiecare recomandare este fundamentată pe urgența percepută de comunitate și pe impactul strategic estimat, asigurând trasabilitatea demersului. Deși recomandările sunt strategice, nu tehnice în detaliu, ele oferă un cadru decizional robust pentru viitoarele reglementări și proiecte.

15.1. Sinteza concluziilor

Diagnoza socială a municipiului Ploiești relevă cinci concluzii structurale care trebuie să fundamenteze orice strategie de dezvoltare viitoare. Acestea reprezintă tendințele majore, consensurile și conflictele emergente din datele colectate, formând un rezumat executiv al realității sociale percepute.

Prima concluzie majoră este existența unui **decalaj semnificativ între potențialul perceput al orașului și realitatea sa curentă**. Locuitorii recunosc atuurile Ploieștiului, precum poziția sa strategică și moștenirea culturală, dar resimt acut o stare de sub-performanță în domenii cheie. Această tensiune generează un amestec de atașament local și frustrare cronică, indicând o oportunitate de a capitaliza mândria locală, dar și un risc de alienare dacă problemele persistă. A doua concluzie fundamentală se referă la **criza de mobilitate**, unde dependența excesivă de autoturismul personal, în contextul unei infrastructuri subdimensionate și a unui transport public necompetitiv, a condus la o stare de congestie generalizată și la un conflict acut pentru spațiu (parcări, trotuare), afectând direct calitatea vieții și calitatea aerului.

A treia concluzie structurală este **deficitul de calitate a spațiului public și verde**, perceput ca fiind insuficient, degradat și inechitabil distribuit teritorial. Această lipsă limitează oportunitățile de recreere și interacțiune socială, afectând coeziunea comunitară și sănătatea

publică. A patra axă de concluzii vizează **guvernanța urbană și calitatea serviciilor**. Se conturează o imagine a unei administrații percepute ca fiind birocratică, netransparentă și insuficient de receptivă la nevoile cetățenilor, cu nemulțumiri acute legate de sistemul de sănătate și cel educațional. Aceasta subliniază o criză de încredere și o nevoie de reformă administrativă profundă.

În final, a cincea concluzie este că, în ciuda problemelor, există o **viziune comunitară emergentă**, coerentă și orientată spre viitor. Această viziune "bottom-up" gravitează în jurul a trei piloni:

1. Un **oraș mai verde și mai sănătos**, care prioritizează calitatea mediului și mobilitatea durabilă.
2. Un **oraș mai competitiv și inovator**, care își depășește dependența de industria tradițională.
3. Un **oraș mai coeziv și mai bine guvernat**, care reduce inegalitățile și implică cetățenii.

Această viziune reprezintă un mandat clar pentru viitorul Plan Urbanistic General. Diagnoza, oricât de precisă, este inutilă dacă nu este urmată de o strategie de acțiune. Prin urmare, concluziile prezentate aici devin punctul de plecare pentru formularea unui set de recomandări strategice.

15.2. Recomandări pentru calitatea locuirii

Recomandările pentru calitatea locuirii vizează îmbunătățirea fondului locativ existent, creșterea calității noilor dezvoltări și revitalizarea spațiului public. Aceste direcții ghidează investițiile și reglementările urbanistice către crearea unor cartiere mai atractive, mai sigure și mai prietenoase.

Prima direcție strategică este **regenerarea fondului locativ existent**, în special a marilor ansambluri de locuințe colective. Se recomandă:

1. **Reabilitare integrată:** Crearea unui program municipal de co-finanțare pentru reabilitarea blocurilor, care să includă, pe lângă anveloparea termică, consolidarea seismică, modernizarea instalațiilor și refacerea esteticii fațadelor pe baza unor paletare cromatice coerente.
2. **Regenerarea spațiilor dintre blocuri ("Spații Vii între Blocuri"):** Implementarea unui program multianual prin care parcurile de la sol să fie treptat înlocuite cu spații verzi, locuri de joacă și grădini comunitare, necesarul de parcuri fiind asigurat prin construcția de parcuri multietajate la marginea ansamblurilor.

A doua direcție strategică vizează creșterea calității noilor dezvoltări rezidențiale. Pentru a combate tendința de a construi "cartiere-dormitor", se recomandă:

a) Standarde minime de calitate în RLU: Impunerea unui procent minim de 20-30% spațiu verde la sol, plantarea unui număr minim de arbori și dotarea cu locuri de joacă pentru orice ansamblu nou.

b) Implementarea principiului "mixității funcționale": Proiectele rezidențiale de mari dimensiuni vor fi obligate să includă un procent de 5-10% spații pentru servicii de proximitate la parter (mici magazine, cafenele).

A treia direcție, transversală, se referă la **îmbunătățirea siguranței și atractivității spațiului public**. Se recomandă elaborarea unui "Masterplan de Iluminat Public", adoptarea principiilor de "Prevenire a Criminalității prin Design Ambiental" (CPTED) și crearea unui program de artă publică. O locuire de calitate este indisolubil legată de o bună accesibilitate; prin urmare, aceste măsuri trebuie dublate de o strategie coerentă de dezvoltare a mobilității durabile.

15.3. Recomandări pentru mobilitate

Direcțiile strategice pentru mobilitate vizează o schimbare de paradigmă de la un oraș centrat pe mașină la unul al mobilității durabile, care prioritizează transportul public, mersul pe jos și cu bicicleta. Aceste recomandări interconectate vor conduce la un oraș mai curat și mai puțin congestionat.

Prima recomandare strategică este **modernizarea și prioritizarea transportului public**. Pachetul de măsuri include:

1. Crearea de benzi dedicate pentru transportul public pe toate arterele majore.
2. Înnoirea completă a flotei cu vehicule nepoluante și confortabile.
3. Re-proiectarea rețelei de trasee pe baza unui studiu de mobilitate actualizat.
4. Implementarea unui sistem de management inteligent, cu informații în timp real și ticketing integrat.

A doua direcție strategică este crearea unei infrastructuri sigure pentru mobilitatea activă. Se recomandă:

- a) Elaborarea și implementarea unui "Masterplan Velo" care să definească o rețea magistrală de piste pentru biciclete, complet segregată de traficul auto.
- b) Implementarea unui program multianual de reabilitare a trotuarelor, asigurând lățimi adecvate și eliminarea obstacolelor.
- c) Crearea de zone pietonale extinse și implementarea pe scară largă a măsurilor de calmare a traficului în zonele rezidențiale.

A treia direcție vizează **managementul inteligent al traficului auto și al parcarilor**. Se recomandă implementarea unui sistem de management adaptiv al traficului, construcția unei rețele de parcare de tip "Park & Ride" la intrările în oraș, construcția de parcare subterane și supraetajate în zonele dense și finalizarea centurii ocolitoare pentru restricționarea tranzitului greu. O planificare eficientă a mobilității trebuie să fie corelată cu o planificare inteligentă a localizării serviciilor, pentru a reduce nevoia de deplasare.

15.4. Recomandări pentru servicii și dotări

Recomandările pentru servicii și dotări vizează un oraș care oferă acces echitabil la servicii publice de înaltă calitate pentru toți cetățenii. Direcțiile de acțiune ghidează investițiile în infrastructura educațională, de sănătate, culturală și administrativă.

Prima direcție strategică este **asigurarea accesului la educație de calitate**. Se recomandă:

1. Elaborarea unui "Masterplan pentru Infrastructura Școlară" pentru a prioritiza investițiile, cu accent pe construcția de noi creșe și grădinițe.
2. Implementarea unui program multianual de modernizare și reabilitare a tuturor unităților de învățământ.
3. Deschiderea școlilor către comunitate, prin transformarea curților și a terenurilor de sport în spații publice accesibile în afara orelor de program.

A doua direcție este **modernizarea infrastructurii de sănătate**. Se recomandă susținerea proiectului de construcție a unui nou spital județean/regional la Ploiești, prin includerea în PUG a unui amplasament rezervat, și crearea unei rețele de centre medicale de proximitate în cartiere.

A treia direcție vizează transformarea digitală și creșterea calității serviciilor administrative. Aceasta presupune:

- a) Implementarea unui "Ghișeu Unic" digital pentru toate serviciile de urbanism.
- b) Crearea unui "Observator Urban Digital", o platformă GIS publică și interactivă.
- c) Simplificarea procedurilor administrative și adoptarea unei culturi organizaționale orientate spre cetățean.

Deși au fost formulate numeroase recomandări valoroase, resursele sunt limitate. Prin urmare, un plan strategic realist trebuie să stabilească o ierarhie clară a priorităților.

15.5. Priorități de intervenție

Acest subcapitol final stabilește ierarhia priorităților de intervenție pentru actualizarea PUG, transformând viziunea într-un plan de acțiune etapizat, bazat pe corelarea dintre urgența percepută de comunitate, impactul strategic și fezabilitatea implementării.

Pe baza convergenței dintre analize și percepția publică, se conturează trei **priorități de grad zero**, considerate fundamentale și urgente:

1. **Rezolvarea crizei de mobilitate:** Pachetul integrat de benzi dedicate pentru transport public, crearea rețelei magistrale de piste pentru biciclete și managementul parcărilor, având cel mai mare impact transversal.
2. **Creșterea calității spațiului public și verde:** Programul de regenerare a spațiilor dintre blocuri și modernizarea parcurilor existente, răspunzând celei mai puternice cereri comunitare.
3. **Transformarea digitală a administrației:** Implementarea Ghișeului Unic pentru urbanism și a Observatorului Urban Digital, ca piloni ai transparenței și eficienței.

Pe un al doilea nivel de prioritate (termen mediu) se situează intervenții strategice precum programul de reabilitare integrată a fondului locativ, modernizarea infrastructurii de sănătate și educație (cu accent pe noi creșe și pe proiectul noului spital) și lansarea programelor de reconversie a zonelor industriale dezafectate.

Prioritate	Domeniu de Intervenție	Proiecte Cheie
Grad 0 (Urgent)	Mobilitate Durabilă	Benzi dedicate transport public; Masterplan Velo; Management parcuri.
Grad 0 (Urgent)	Spațiu Public și Verde	Regenerare spații inter-bloc; Modernizare parcuri existente.
Grad 0 (Urgent)	Guvernanță Urbană	Ghișeu Unic Digital; Observator Urban Digital.
Grad 1 (Mediu)	Locuire & Sănătate	Reabilitare fond locativ; Construcție creșe; Fundamentare spital nou.

Pe termen lung, viziunea se concentrează pe proiecte de anvergură care vor schimba profilul orașului: dezvoltarea unui Parc Tehnologic, implementarea unei Centuri Verzi și consolidarea rolului de pol regional. Deși îndepărtate, aceste proiecte trebuie pregătite prin rezervarea de terenuri și prin includerea în documente strategice. Setul de priorități prezentat nu este un punct final, ci un punct de plecare pentru un proces continuu de planificare și implementare. Reușita transformării Ploieștiului depinde de capacitatea administrației și a comunității de a transpune aceste direcții strategice în proiecte concrete.